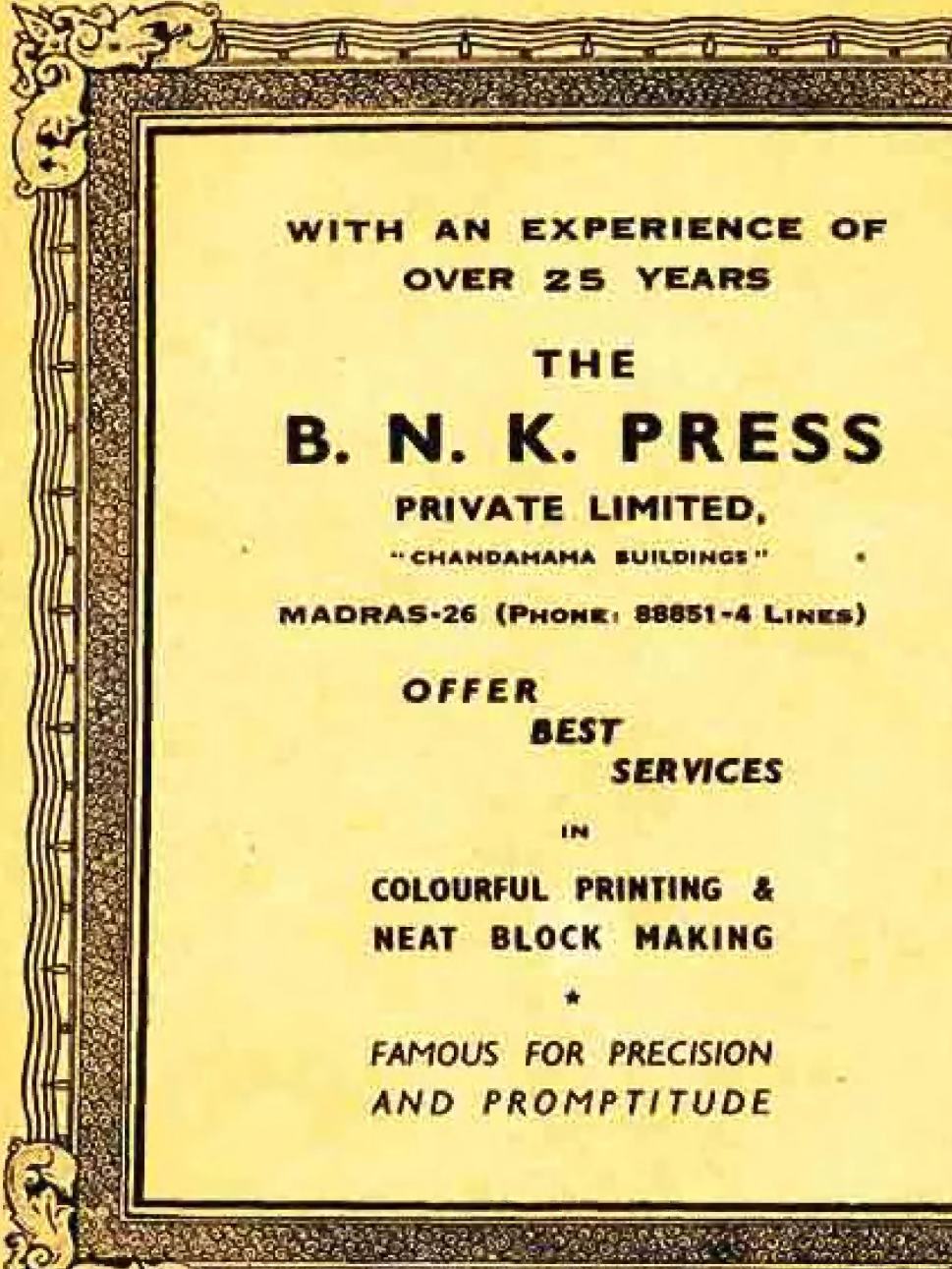

చందమామ

అక్టోబర్ 1961

**WITH AN EXPERIENCE OF
OVER 25 YEARS**

**THE
B. N. K. PRESS**

PRIVATE LIMITED,

"CHANDAMAMA BUILDINGS"

MADRAS-26 (PHONE: 88851-4 LINES)

**OFFER
BEST
SERVICES**

IN

**COLOURFUL PRINTING &
NEAT BLOCK MAKING**

★

**FAMOUS FOR PRECISION
AND PROMPTITUDE**

తొందరముగా తీసివేయవలసినది.
ప్రఖ్యాత "ఉమా" బ్రాండు బంగారు కవరింగు సగలవే కొనండి. బంగారు కవరింగు
"ఉమా" లాగేటు చెన్నమ స్త్రీ, పురుషులకు, బాల, బాలికలకు ఉపయోగించుకొనండి.

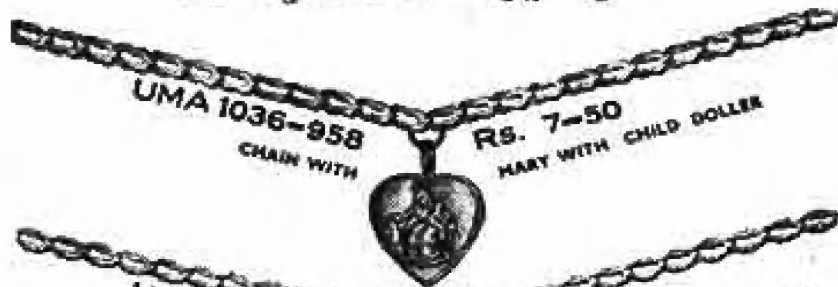
అనేక సంవత్సరములు మన్నిక యుండి తృప్తి నిచ్చును

సామాన్య వి. పి. పార్సెలు చార్జీ రు. 1-37

ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు

పాఠాపీఠము: ఉమామహల్, మచిలీపట్టణము

ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు పోస్టాఫీసు

UMA 1036-958
CHAIN WITH

Rs. 7-50
MART WITH CHILD DOLLER

UMA 1037-957
CHAIN WITH SITA RAMA

Rs. 7-50
LAKSHMANA & HANUMAN DOLLER

UMA 1038-714
CHAIN WITH HANUMAN
DOLLER

Rs. 7-50

UMA 1039-961
CHAIN WITH
SRI RAMA PATTABHISHEKAM
DOLLER

Rs. 7-00

UMA 627-804
BLACK BEEDS CHAIN WITH
SATA LAKSHMI DOLLER

Rs. 8-50

మా ఏకరకాలలు :

90 . చైనాబారు రోడ్డు,
మద్రాసు - 1

581 - శివాలయం వీధి,
విజయవాడ

104 - అవెన్యూ రోడ్డు,
బెంగళూరు సెటి

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - వింతలు - విశేషాలు

భారత చరిత్ర	...	2	పిల్లిపాలెం యువరాణి	...	35
దక్షిణభూమి (గే.క.)	...	5	మాటల దుకాణం	...	45
రాకాసిలోడు - 4	...	9	రామాయణం	...	49
తప్పిపోయిన ప్రమాదాలు	...	18	ఆమరావతి	...	57
ఖలీఫా కనువిప్ప - 2	...	23	ప్రశ్నోత్తరాలు	...	58
వళ్ళబుట్ట గొడవ	...	33	భారతం	...	62

ఇది గాడి పాదాశ్రితం పోటీ, మరి ఎన్నో ఆకర్షణలు.

అశోకా ఫ్లవర్ లాభ్ హెవెన్ స్నో

అశోకా రాయల్ టూల్క్
పాడర్ డి లక్స్

అత్యంత
స్పృహకరమునకు
ముఖవర్ణమునకు
తగినది

విజయ కెమికల్స్ .. మద్రాసు-7.

గృహిణి పరువు, ప్రతిష్ఠలు...

సరిగా టీ వేళకు వాళ్లు చక్కావచ్చారు
పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకునేందుకు. వారికి
ఏమైనా పెట్టుదామంటే ఆమెకు ఏమీ
అగుపించలేదు.... ఇంతలో ఆయన
ఆమె చెవిలో ఏమో ఊదారు,
వెంటనే ఆమె గిరుక్కున రోపరికి
వెళ్లి, (రే నిండా సారేవారి దిస్కర్తులు
పెట్టుకుని వచ్చింది. రుద్దిరమైన ఆరెంట్
క్రీమ్, కాదా వాననవేస్తున్న మార్బెక్స్,
మ్రూనలెరి.... కరకరిలాడే సార్బెక్స్ స్పాక్స్
కూడా వున్నవి. ఇవి ఆ రోజుకు ఆ గృహిణి
పరువు ప్రతిష్ఠలను కాపాడినవి.

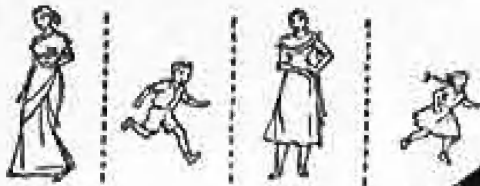

IS:1011
K

సాదే బిస్కెట్లు

సాదే బిస్కెట్ & చాక్లెట్ కంపెనీ లిమిటెడ్ మానా-2

ఎక్కువ దుస్తులు బరించగలను

ఏమంటే, నాళిప్పుడు

కుట్టు
మెషీను
ఉంది

మీ దుస్తులు మీరు కుట్టు
కుంటే ఎంత భేదమంటుందో
అక్కర్లుమవుతుంది... అందులో
దాదా ఎక్కువ సంకోషంగా ఉంది.
నాకోక ఉపా ఉంది కాబట్టి, ఇదివరలో కొనవలసిన
అనుకొంటూ నావద్ద ఉంటే కొద్ది డబ్బుతో కొనలేకపోయిన
దుస్తులను వేవిప్పులు తరించగలను. నా ఉపా కుట్టు మెషీను ఇప్పటికే దాని
పెట్టిన డబ్బు తిరిగి యిచ్చేసిందంటే నమ్మండి. దాన్ని ఉపయోగించడం చుహా
మిలుపుగాను, త్వరగాను వేద్దుకోవచ్చు, క్రొత్తగా ప్రారంభించేవారు గూడా.

మీ రిదివరలో ఎన్నడూ జన్మకపోయి
నప్పుడే, ఉపా ఎంట్రాయెదరీ అండ్ పెయిలరింగ్ మూల్డ్లో తరి
త్వరగాను, తవకగాను వేద్దుకోవచ్చును. తక్కిన సహాచరముకొరకు
మీని సమీపములోనున్న ఉపా దీలడను అడగండి, లేక
పోస్టు బాక్స్ 2158, కంకర్రులు వ్రాయుడు.

జే ఇంజనీరింగ్ వర్క్స్ లిమిటెడ్, కలకత్తా - 31

చందమామ

నవంబరు సంచిక

దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక!

- ★ ఎక్కువ పేజీలతో
- ★ అదనపు కథలతో
- ★ అకర్షవంతమైన కలర్ వాష్ చిత్రాలతో
- ★ ముచ్చట గొలిపే కొత్తరకం ముఖ చిత్రంతో ఆత్మంత మనోహరంగా వెలువడుతున్నది.

★

తెలుగు - తమిళం - కన్నడం

హిందీ - మరాఠీ - గుజరాతీ

చాపలలో వెలువడే ఈ దీపావళి సంచిక

వెల 75 ప. ప్రైసలు.

ముందుగానే మీ విజండు చ్వారా
మీ కాపీ భద్రం చేసుకోండి.

ప్రకాశకులు:

చందమామ పబ్లికేషన్స్,
వడపాళి :: మదరాసు-26.

అక్టోబర్ 1961

“రాకానిలోయ” చాలా బాగున్నది. “సైమన్” కథ అయిపోయినందుకు విచారిస్తూ, యింకా యిటువంటి కథలు వేస్తారని నంతోపిస్తున్నాను.
—చిద్రెళ్ల నరసింహమూర్తి, సింగరాయకొండ సీరియల్స్ చక్కగా నుంటున్నవి. “రాకానిలోయ” చాలా కుతూహలం కలిగిస్తున్నది. “చందమామ” నేస్తంకు నా హృదయపూర్వక దస్యవాదాలు అంద చేస్తున్నాను.

—యస్. సీత, ఆశ్రేయపురం

ఈ నెల “చందమామ” చాలా ఆకర్షణీయముగా ఉంది. “అపరాజిత”, “నీతిపథులు”, “సైమన్”, “ఖలీఫా కనువిప్ప”, సీరియల్ కథలు చాలా బాగున్నవి.

—చారా భాస్కర్, విజయనగరం

“చందమామ”లో ప్రచురించు కథలు మరుపు రానివి. ఈ నెల ముఖ్యంగా “అపరాజిత,” “ఖలీఫా కనువిప్ప”, చదివి ఎంతో నంతోపించాను. “సైమన్” ఎన్నిసార్లు చదివినా తనివి తీరుచిరిది.

—వారణాసి సూర్యారావు, మీనవిల్లూరు
“అశ్రములేని అనుమానాలు” అను కథ చాలా బాగున్నది. “చందమామ”కు ఈ కథవలన చాలా కళ వచ్చినది.

—మామూరి వీరభద్రరావు, కాకినాడ
“దక్షిణాంబ” మహా కైటబకరమైన రచన. అధునిక కవులలో శ్రీమాన్ ఉత్పల సత్యనారాయణగారి ఇట్టి రచనలు చేయగల నేమిట్లు.
—రజనీకాంత్, సికింద్రాబాదు

ఎక్కడ లైఫ్ బాయ్ వున్నదో, అక్కడ ఆరోగ్యము వున్నది!

త్రే వాడు నల్లుపో స్పృశించేది, అనంద వరసకులై
పోయి! అది మీకు ఆరోగ్యవంతుడైన హాయి గొలుపుతుంది!
లైఫ్ బాయ్ మురికిలోనున్న క్రిమీలను కడిగివేస్తుంది...
మటుకుమీదో అందరూ లైఫ్ బాయ్ వాడుచున్నది.
ఆరోగ్యవంతులగా మెలకు!

L-23-N29 TL

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ ఉత్పత్తి

ఆల్విటోన్

చారిత్రకమైన ప్రయోగర ఆహారపానీయం

అత్యంత ఆరోగ్య పద్ధతిని ఆత్మాధునిక
యంత్ర పరికరాలతో తయారైనది

- శేరికగల ఏకనమ కబాల
- అరుగున గనీ నిలవక శీఘ్రంగా కరుగుతుంది
- ఎప్పుటికంటే అధిక ప్రమాణం కలదు
- ఎప్పుటికంటే దాగువరచులద్ద శ్రేష్ఠతకలది

దినమంతా శ్రమించిన అయానం
చరిపారించి పోయినిస్తుంది.

'అయినను మెప్పించుట అంత సులభంకాదు...'

బొంబాయి 16, మహాత్మా రోడ్ నెం. 8, యూనియన్ పూర్వ
యూనియన్ క్రీస్తుని, ఆర్.ఆర్. ప్రభు ఇలా చెప్పుచున్నది,
'అయినను మెప్పించుట అంత సులభంకాదు...!'
ఇప్పుడు అయినను చెప్పించుట వేరైనది! అయినను
...! అయినను, నాకు వరసావేరం! వేరైనది వచ్చు
దిగా మరగ దివ్యుని, అది వేరైనది నాకు! మరగం!
'నేను అదివేరైనది చెప్పాను, కాంతిగాను ... వరసావేరం
వేరైనది! నాకు వేరైనది వచ్చు మరగం!'

అయినను మెప్పించుట
అంత సులభంకాదు,
నాకు వరసావేరం!
నేను అదివేరైనది
చెప్పాను, కాంతిగాను ...
వరసావేరం!

సన్లైట్

హిందూస్థాన్ పరిశ్రమ!

హిందూస్థాన్ రివర్స్ ఉత్పత్తి

S. 30-X29 TL

కేశవర్థక్ పీఠం

హాకాపాశ్చర్యం ఇంగ్లీష్ రివర్బ్ ఎడమ. 6/1/2000

11/11/2011 11:11:11 AM

భారతదేశంలో
అత్యధికముగా
అమ్మడుపో
తున్నాయి...

Ravalgaon

డాక్టర్ బాస్ బాస్
రవీంద్ వారి
ప్రత్యేక తయారీ

[illegible]

"రెండిట్లో ఏది కావాలి—

దుది ప్రధానంగా మిశ్రమంచేసిన

పరిశుద్ధమైన ఇండియన్ కాఫీయా.

ప్రత్యేక తరహా

నమసరించి తయారుచేసిన

ప్రెంచి కాఫీయా?"

Stanes

PURE INDIAN COFFEE

STANES FRENCH

ఒళ్లు నొప్పలా?

రవ్వంత

అమృతాంజనము

రాయుంది

నిమిషంలో నొప్పి తగ్గుతుంది

జలుబు, జ్వరము, ఒళ్లు నొప్పలు - ఏమిటిదీ
అమృతాంజనం ఉపయోగించండి. మీ పంటలూ
దీని శ్రీరామరక్ష వాప్తి కలిగినవ్వలు ఒక్క
విసకు రాస్తే చాలు. ఇండ్లో ఒక్క పీసా ఉంటే
వెంటే కలిపి అదివస్తుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4
దొంగలు - 1. కంకర - 1. మూరల్లి - 1

వర్షమైనా తేక ఎండైనా మీ దుస్తులకు టినోపాల్ కావాలి

ప్రతివాడును టినోపాల్ ని ఉపయోగించుచున్నాడు.

నీర్వాణంలో ఉరుకుపని ఒక కట్టమైన వచ్చినట్లు. కాని వర్షమైనా, ఎండైనా టినోపాల్ మాత్రము మీ గుర్తించు కట్టరికితే, ప్రకాశించుచుగా ముందువంటి తెల్లగా చేయగలను. తెలుపు మూల ఇల్లులు, రేమూర్ ఇల్లులు ఉత్తరజంతులోకి వుండొచ్చు. ఉరుకుల అనుభూయక కర్మాక వాటికి టినోపాల్ పెల్లండి. టినోపాల్ ఎంత కొడుకుంటే—ఒక చిటికిలు మీ ఇంట్లోకిపోది గుర్తించు తెలుపు చేయును. ఈ రాతి టినోపాల్ తెచ్చుకోండి.

టినోపాల్ టి. ఆర్. గెయిన్,
ఎస్. ఎ. ఆర్. కెల్లూరెడ్
వారి కిట్లను కోయండి
(తెలుగు మాట్లాడు)

కొంచెము **టినోపాల్** తెల్లని దుస్తులను అప్పుడేకప్పు తెల్లగా చేయును

కల్యాణరమణం :

విక్రయ వివరాలు :

మిల్వోల్ గెయిన్ కమిటీ, ౨౦ వారింగ్లూ ఉమమ్మార్ గెయిన్ క్రెడింగ్ కమిటీ, ౨, ౨, ౨౦౦ ౧౯౬౬, కొంకణి

చందమామ

మంచాలకుడు : 'చక్ర పాణి'

ఈ సంచిక నుండి "భారత చరిత్ర" నెలనెలా ప్రచురిస్తున్నాము. స్వతంత్ర భారతంలో ప్రతి పాదుడూ చరిత్ర జ్ఞానం కలిగిఉండాలి. ఆ ఉద్దేశంతో "చందమామ" పాఠకులకు భారత చరిత్రను అందించ నిశ్చయించాము. చరిత్రలో కూడా ఎన్నో తెలుసుకోవలసిన విజ్ఞాన విషయాలూ, రసమయ ఘట్టాలూ ఉంటాయి. పాఠకులు ఈ క్రితకను శ్రవణతో చదువుతారని మా ఆశ.

"చందమామ"లో నెలనెలా ప్రచురితమయే గేయకథా, సినిమాల్ కథలూ, వేతాల్ కథలూ, "గుండు విమన్న" కథలూ, మనదేశపు అద్భుతాలూ, విడి కథలూ, పాఠకుల తెలులూ, ప్రశ్నోత్తరాలూ పాఠకుల అవకాశికి పాత్రం అవుతూ ఉండటం మా కెంతో ఉత్సాహాన్నిస్తున్నది.

రాబోయే సంచిక "పిపాపనీ ప్రత్యేక సంచిక." మామూలు కంటే పెజీలు అధికంగా ఉంటాయి. అందులో కొన్ని సరికొత్త ఆకర్షణలుకూడా ఉంటాయి.

సంపుటి 29 : అక్టోబర్ 1961 : సంచిక 4

భారత చరిత్ర

మనది భారతదేశం. ప్రాచీన కాలంలో దీన్ని భారతవర్షం అనేవారు. అటు తరువాత వర్షియనులు దీనిని హిందూదేశమన్నారు. "హిందు" అనేమాట నుండు అనేమాటకు రూపాంతరం. మనదేశపు నాగరికత నుండు ప్రాంతంలో మొదటగా వెలిసినందున ఈ పేరు ఏర్పడింది.

ఈ మన భారతదేశంయొక్క విస్తీర్ణం సుమారు 12,60,000 చదరపు మైళ్లు. ఈ విస్తృతమైన దేశంలో ఉత్తరాన ఎల్లప్పుడూ మంచుకప్పిన శిఖరాలుగల శింధులున్నాయి; మధ్యలో నిర్జనమైన ఎడారి ఉన్నది; నదిజల సమృద్ధిగలిగి సారవంతమైన భూములున్నాయి, దుర్లభములైన ఆరణ్యాలున్నాయి.

ఈ దేశపు ప్రజలలోకూడా కేవలం మృగాలను వేటాడి, ఆరణ్యంలో దొరికే సంపద మీద ఆధారపడి జీతకే ఆటవికులు

మొదలుకొని, ఆత్మతృప్తిమైన నాగరికతను ఆలపించుచుకున్నవారూ, జ్ఞానులు పరకూ అనేకరకాల మనుషులున్నారు.

మనదేశం ఏనాడూ ఒకటిగా లేదని, ఫలాని కాలంలో ఫలాని చక్రవర్తి ఫలాని ప్రాంతాలను ఏకచ్ఛత్రం కిందికి తెచ్చాడని, కిందటి శతాబ్దంలో బ్రిటిషువారే దేశస్సంతా ఒకటిగా చేశారని కొందరనేది నిజంకాదు.

"ఉత్తరం యిక సముద్రన్య
హిమాలైస్సైవ దక్షిణం,
వర్షం తద్ భారతం నామ
భారతి యత్ర సంకతి"

ఆని విష్ణుపురాణ శ్లోకాన్నిబట్టి హిమాలయాలకు దక్షిణంగానూ, సముద్రానికి (హిందూ మహా సముద్రానికి) ఉత్తరంగానూ ఉండే భూమి యాపత్తూ భారతదేశమని, అందుండే వారందరూ భరతుడి సంతతి వారేనని అనాడే భావించారు.

తరువాత పద్మినీవారు కూడా భారత దేశపు చక్రవర్తిను సంకయించటం ఏనాడూ జరగలేదు. క్రిస్తుకు పూర్వం 3వ శతాబ్దంలో ప్రాకృతభాష భారతదేశపు అన్ని ప్రాంతాల వారికీ తెలుసు.

దేశమంతటినీ ఒకే సంస్కృతి కలిపి ఉంచించడమే కాక రామాయణ, మహాభారతాలే నిదర్శనం. ఈ గొప్ప గ్రంథాలను కాశ్మీరం నుంచి కన్యాకుమారి వరకూ, నిందూనదీ ప్రాంతం నుంచి బ్రహ్మపుత్రా నదీ ప్రాంతం వరకూ గల ప్రజలందరూ పఠించి అనుందించారు. వేదపురాణాలు అందరికీ అచరప్రాయంగానే ఉండేవి. శివశైవ్యుల ఆలయాలూ, అర్చనా అన్ని ప్రాంతాలలోనూ జరిగేది.

ఇలాటి భారతదేశంయొక్క చరిత్ర తాలూకు ప్రధానాంశాలు అందరూ తెలుసుకొదగినవి.

* * *

మన దేశంలో ఉండిన అత్యంత ప్రాచీనములు పూర్వ శిలా యుగానికి చెందినవారు. వీరు ఒకప్పుడు మనదేశంలో నివసించినట్లు ఆధారమేమంటే వీరు ఉపయోగించిన మొరటైన రాతి పనిముట్లే. ఇలాటి పనిముట్లు చెంగల్పట్టు జిల్లాలోనూ ఇంకా

శిలాయుగపు పనిముట్లు

అనేక చోట్ల దొరికాయి. ఈ రాతి పనిముట్లు వాడినవారు పశుప్రాయంగా జీవించినవారు. వారికి వ్యవసాయంగాని, గుండలు చెయ్యటంగాని తెలియదు.

నవీన శిలాయుగానికి చెందిన మనుషులు దేశం అన్ని ప్రాంతాలా నివసించారు. వీరి పరికరాలు అనేక చోట్ల ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా బుల్లారి ప్రాంతంలో జరిగిన తవ్వకాలలో ఒక కార్ణావాలాటిది బయట పడింది. ఆ కార్ణావలో రాతి పనిముట్లు తయారయ్యేవి. పనిముట్లు చెయ్యటం ఒక పరిశ్రమగా అభివృద్ధి అయిందన్నమాట.

నవీన శిలాయుగపు జీవితంలో క్రమంగా అనేకరకాల అభివృద్ధి కనిపిస్తుంది. వారు వ్యవసాయం నేర్చుకుని వాడ్యాలూ, ఫలాలూ పండించారు. ఎద్దు మొదలైన జంతువులను పెంచటం నేర్చుకున్నారు. కుండలు చెయ్యటం నేర్చుకున్నారు. మొదట్లో వీటిని చేత్తో చేసేవారు. తరవాత కుమ్మరిసారె కూడా వచ్చింది. వీరు గుహలలో నివసించి తమ నివాసాల గోడలమీద వేటకు సంబంధించిన చిత్రాలూ, సృష్టానికి సంబంధించిన చిత్రాలూ వేశారు. ఇలాటి గుహలు కొన్ని ఇప్పటికీ ఉన్నాయి. వారు తమ మట్టి పాత్రలకు అలంకరణలూ, రంగులూ అమర్చారు. పడవలు తయారు చేసి వాటిలో సముద్రం మీదికి వెళ్ళారు. వత్తి, ఉన్నె వదిలి ఆ దారాలతో బట్టలు నెగారు. వారు చనిపోయిన వారిని పాతిపెట్టే వారు. తరవాత లోహయుగపు సంస్కృతి అరంభమయింది.

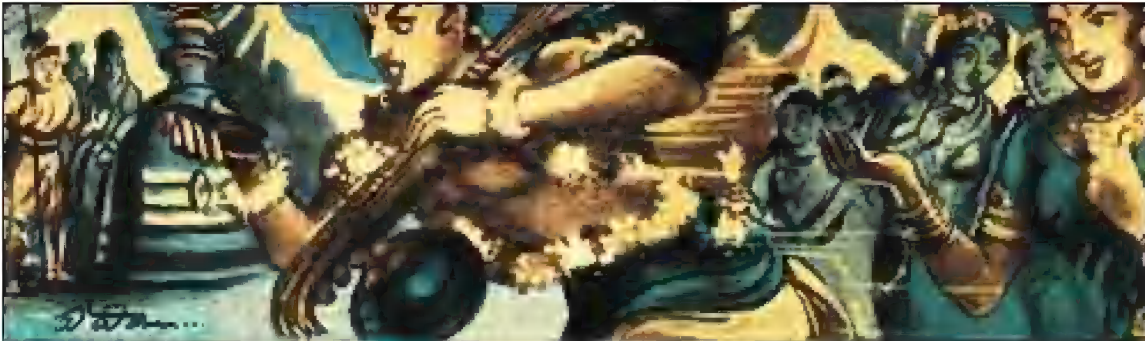
లోహయుగంలో మొదట వాడుకలోకి వచ్చినది రాగి; తరవాత కంచూ, ఆ తరవాత ఇనుమూ వాడుకలోకి వచ్చాయి. భారతదేశంలో బరిగిని సాంఘిక పరిణామంలో "కంచు యుగం" అనేదిలేదు. ఈ తర్ర భారతంలో కొంతకాలం రాగి వాడుకలో ఉండి, తరవాత ఇనుము వచ్చింది.

దక్షిణ భారతంలో ముటుగు మనుషులు శిలాయుగం నుంచి బయట పడుతూనే ఇనుమును వాడుకలోకి తెచ్చారు.

భారతదేశ చరిత్రకు లిఖితరూపమైన ఆధారాలు ఋగ్వేదకాలం నుంచి లభిస్తున్నాయి. ఋగ్వేదం లోహయుగంలోనే వుట్టింది. ఇది రాసిననాటికి ఇనుము వాడుకలోకి వచ్చి ఉండవచ్చును. అయితే రాగి యుగం నాటికే నిండు లోహలో ఒక అద్భుతమైన నాగరికత వెలిసింది. దీనిని గురించి పై మాసంలో తెలుసుకుందాం.

దక్షిణరథ జ్యోతులు

చతుర్థాశ్వాసము :

పండు వెన్నెల పాత పోగు
కొండగా రూపొందినట్టులు
శివు నివాసము, నిర్భగుహ్యక
సేవికము, కైలాస మల్లచే!

వెండి కొండల చుట్టులందున
వెత్తుతో అప్పురస లప్పుడు
చెమ్మ చెక్కల నాడుచుండిరి,
చెందిరిక పాపడలు దారిది.

అదటి పాటును అలకనందగ
అశుగంగా ప్రియ వాహని,
కన్ను తెత్తిన చల్లబరచుచు
వెన్నెలలు కునిపించుచుండును!

వరుగు వరుగున నారదుం దా
ప్రాంతమున కడదెంచుచుండెను,
చూపునందలి విను బరువై
మోయలెకను రొప్పుచుండెను.

అదటి గంధర్వాప్సరో జను
లా మునిగ్గురు రాక చూచిరి,
అటలను దారింది వారలు
అతని వెంటది పరుగులెత్తిరి.

"ఏల స్త్రీమీ! ఇంత తొందర?
ఏమి మునిగెను చెప్పు" తనగా,
పులుకు పులుకున వారలను గని
పలుకదాయెను ఆ మహాముని.

నారదునితో వరుగులెత్తుచు
వారలెల్లను రబత వర్తత
గుహల నిన్నిటి దాచి, శంభుడు
కూచుచుండిన దోటి కేగిరి.

హర హర హర మహాదేవ!
అను నాదము మిన్ను ముట్ట
దాపకట్టుగా అందఱు
సాగిలవడి మొక్కినాడు.

వెల్లువలో మునిగి లేచు
వల్లులవలె వారందఱు
కన్నీర్పడుచు లేచిరి,
కైచెయ్యచు నిలుచుండిరి.

ఏమి జరిగెనంచు శివుడు
ఆ మునికు నడిగినాడు;
నిట్టకేల కతడు లేచి
ఇట్లు చెప్పబడగినాడు.

"శివ శివ శివ! ఏమందును?
చెప్పటకును నోరాడడు—
దక్షిణమున నెంతో
దారుణమయ్యెను, దేవా!

ఏమి యెఱుగనట్లు నివు
ఇచ్చటనే కూర్చుంటివి;
వాణ్యుని అచటగెగి
దగ్గ మయ్యె, పరమశివా!"

అనినంతట పరమశివుని
కనులు జేపురిందినయవి,
మెడయందలి పెను పాములు
వదగలెత్తి నిర్భీనయవి!

పితముపై లేచి శివుడు
పెంచినాడు తన దేహము;
కైలాసం బతని ముందు
గవ్వవలె కాన్పించెను.

"నారద! భయపడకుండగ
నా కెఱిగింపుము పూర్తిగ;
నతి యెట్టులు దగ్గ మయ్యె?
పైనికు లేమై పోయి?"

అని యడిగిన పరమేశుని
కాతడిట్లు చెప్పినాడు :
"దళితు మిము దూషించెను,
తనయను అవమానించెను.

ఆ శాపముతోడ నామె
అగ్ని దగ్గురా లైనది;
హ హ థ్వనితో యల్లము
అంతట గగ్గలైనది.

ప్రమేథు లపుడు దళనిపై
పరిహార్యగ దూకినారు,
భృగుమహర్షి సైన్యములను
బెగడెందుచు పోయినారు."

ఆ మాటలు విని దుర్ముడు
అగ్రహమున 'హు'మ్యనియెను,
గుహలన్నియు ఒక్కసారి
గొల్లుమంచు నినదించెను !

గజ్జెలు ఘట ఘల్లు మనగ
కాయకదిపి భూతేశుడు
తమతకమును మ్రోయించెను,
ప్రమేథుల నట రావించెను.

భూతము లాడుచు పాడుచు
భూమి యూనినట్లు వచ్చె !
నందిశ్వర, పుష్పదంత,
నాగేశ్వరు లరుదెంచిరి.

పెను జడ లటునిటు మునరగ
పెల్లన తలయెత్తి శివుడు
చిచ్చుకంటలో నివ్వలు
చెలరేగగ జేసినాడు.

శివుని మెడకు చుట్టుకొన్న
చిలువలు జలు జలున దిగి
బున్నని తల బాదుకొనెను
భూమిపైన ముమ్మారులు !

భీకరముగ నప్పుడు నవ్వి,
పెను బడ నొకదాని పెరికి
నెలమిద జొట్టినాడు—
నిట్ట నిలిచి చూచినాడు.

అ బడ చెప్పుకు నచ్చట
అవతరించె నొక విరుడు,
చేతొక రుద్రుండెయన
వీరభద్రు డను శూరుడు!

కారుమేఘము వలె నాతడు
గగన మంటుడు నిలిచె నప్పుడు,
మెఱపుతిగల బోలె నాతని
నెఱులు ఛగఛగ లాడుచుండెను.

వేయి చేతుల నాయుధములు;
వెడద రొమ్మున పుట్టెదంచలు,
గల్లు గల్లుని మ్రోయ రుద్రుని
గాంచి మ్రొక్కెను వీరభద్రుడు.

"చేవా! ఇక నానతిమ్ము,
సేవకు దిచె వచ్చినాడు,"
అనిన వీరభద్రుని గని
అభవు డిట్లు పలికినాడు.

"నా వర్గమునకెల్ల నాయకుడవై నిపు
దక్షియజ్ఞమొల్ల ధ్వజంబుగావించు!
నా యంశతో పుట్టినాడ వొలసు నీకు
లోకమున లొంగనిది లెకుండు నికపామ్ము!"

అని పలుకుచు తన త్రిశూల
మతనికిచ్చె భూతేశుడు;
విభునిదుట్టు తిరిగి మ్రొక్కి
చెడలె వీరభద్రు డపుడు.

భూనభములు మాఱుమోయ
భూతేశుడు శంఖముదె;
వీరభద్రు మ్రొక్కు మెల్ల
చెల్లువయై సాగిపోయె.

—(నకేపం)

రాక్షసి తాము

4

[శేషపురుషుల బంధువు వెళ్ళి కొంత దూరమిది పారిపోయాడు. అక్కడ ఒక గుహలో
మాంత్రికుడొకడు శేషపురుషుల బంధువులను విగ్రహాన్ని చూపించి, వాని నమ్మిస్తే అతనిలో
బహుగుణుడు బలావలాన్ని శేషపురుషునిలా చేశాడు. మనస్సుకల, గర్విలం చెప్పి
పున్న ఒక అకారం రాజభటులను తనముఠాస్థులు శేషపురుషుని కనిపించింది. తరవాత—]

రాజభటులను హతలెత్తించి, వాళ్ళు
అతనిలో చెల్లా చెదురుగా పారిపోయేట్లు
చేస్తున్న ఒక రాక్షసుని చూసి శేషపురు
షుని అక్కర్లేం అంత యింతాకాదు.
గర్విలానికున్నట్లు చెక్కులున్న మనవి
పుంబాచరిగాని, లేక గర్విలానిని మనవి
తల లాంటిది పుంబాచరిగాని, వాడు
ఎవరూ వినివ్వక లేదు. కాని, యిప్పుడు
స్వయంగా అలాటి వంత అకారం పున్నట్లు
చూశాడు. ఇది వాస్తవమే లేక మాంత్రి

కుడు తన మంత్రశక్తి వేత తనకు కలిగి
స్తున్న ప్రమా?

"పత్నా, కేవల! చూశావా, శాంతిరపుది
శక్తి సామర్థ్యాలు? ఇక నీ తండ్రికి యిప్పుట్లో
రాక్షసు ప్రమాదం ఏమీలేదు, రాజభటులు
తీరిగి చూడకుండా బ్రహ్మపురుషుని పారి
పోతాడు. చెన్నా, నీ ముసలి తండ్రిని
కాపాడే భారం వాడని లోగడే నీకు అభయం
యిచ్చాడుగదా! ఏమీ నీ భుజం మీద పున్న
అంబులపాదినీ చక్కకు తెలిగించు.

సంకయ నివారణ చేసుకోవాలి," అన్నాడు మాంత్రికుడు.

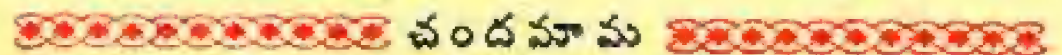
ఆ సరికి కేశవుడికి మాంత్రికుడి మీద ఎంతో కృతజ్ఞతాభావం కలిగింది. రాజ భటుల పాలవడకుండా తన తండ్రిని అతడు కాపాడారని కేశవుడు నమ్మాడు. ఆ కారణంవల్ల మాంత్రికుడు ఆడగటమే తడవుగా అతడు భుజంమీది నుంచి అంబుల పొదిని పక్కకు లాగాడు. మాంత్రికుడు కేశవుడి భుజాన్ని కొద్దిసేపు కన్నార్పకుండా చూసి, "అహహ! పత్నా, అద్భుతపంతుడివి. నిది అమోఘమైన జాతకం. ని దెబ్బకు తిరుగులేదు. మహాపుమీద మహారాజ

యోగాన్ని చూస్తూ, ఈ లోకంలోకి వచ్చావు!" అంటూ కేశవుడి దిప్ప చరిచి, "అయినా, అపగిరిజంత సంకయం మాత్రం ఎందు కుందారి? ఇప్పుడే తేల్చుకుందాం," అంటూ గుహ నుంచి బయటికి వెళ్ళాడు.

మాంత్రికుడికి అంత ఆనందాన్ని కలి గించిన ఏకేమం ఏమిటో చూసేందుకు కేశవుడు తన భుజాన్ని ముందుకు వంచి పరీక్షించాడు. అక్కడ ఏవిధమైన పుట్టు మచ్చలుగాని, ఇతర గుర్తులుగాని అతడికి కనిపించలేదు. తన కళ్ళకు కనిపించని గుర్తులేదే మాంత్రికుడికి కనిపించి పుండ వచ్చని కేశవుడు అనుకుంటున్నంతలో, మాంత్రికుడు ఏదో అకులను అరచేతిలో వలుపుతూ అక్కడికి వచ్చి, "పత్నా, ఆ పుట్టుమచ్చ ని కంటికి కనబడేదికాదు. ఇదిగో, ఈ అకు వనరు రాయనీ, నువ్వు కూడా దాన్ని చూడవచ్చు," అంటూ పనరును కేశవుడి భుజానికి రాశాడు.

పనరు తగలగానే కేశవుడి భుజంమీద ఏడగదెప్పిన నల్లనిపాము ఆకారం ఒకటి కనిపించింది. దాన్ని చూస్తూనే మాంత్రికుడు బ్రహ్మనందం పొంది, "పత్నా, కేశవా! ఇక మనకు పశ్యంకాని కక్షి అంటూ ఏదీలేదు. కాలచైరపుడు, అది చైరపుడు, ఉన్నత

వైరపుడు... అందరూ మన యింటి పాలెళ్ళు
కాబోతున్నామి," అని పెద్దగా మంత్రం
బలిస్తూ కాలవైరపుడి విగ్రహం ముందు
సాష్టాంగపడి, చూస్తూంటానా ఉపాసనా
తన్మయత్వంలో కళ్ళు మూశాడు.

శేకపుడు మాంత్రికుడు కళ్ళు తెరుస్తూ
తేమా అని చూస్తూ అక్కడే నిలబడ్డాడు.
కాని, పాపుగంటి కాలం గడిచినా అతడిలో
చలనం కనిపించలేదు. శేకపుడికి ఎందుకదో
హఠాత్తుగా భయం కలిగింది. ఒకవేళ
మాంత్రికుడు తనను కాలవైరపుడికి బలి
చెయ్యటానికి తెచ్చాడేమో అనుకున్నాడు.
ఈ అనుమానం కలిగ్గానే శేకపుడు
అప్రయత్నంగా తన అయిదా అకోసం
మూశాడు. కత్తి, విల్లంబులూ గుహ వాకిలి
దగ్గర అతడికి కనిపించినై. శేకపుడు ఒక్క
దూకున అక్కడికి వెళ్ళి, వాటిని తీసుకు
వేందుకు వేంగాడు. అంతలో, "అగు,
శేకవా, తొందరపడకు!" అన్న హెచ్చరిక
అతడికి వినిపించింది. శేకపుడు తల ఎత్తి
ముందుకు చూశాడు. ఎదురుగా చాచాపు
గరవైరపు వయసుగల వయస్కుడొకడు
నిలబడి వున్నాడు.

"నువ్వెవరివి? అక్కడికిదా వచ్చావు?"
అన్నాడు శేకపుడు అక్కర్యంగా.

"నేను బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడి
శిష్యుణ్ణి. నేను ఎక్కడినుంచి వాణిడు,
అక్కడే వుంటాను," అన్నాడు బ్రహ్మాదండి.

"ఎవరు బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడు?"
అని అడిగాడు శేకపుడు.

"ఓయి అమాయకుడా, ఆ మాంత్రిం
అర్థం కాలేదా?" అంటూ బ్రహ్మాదండి కాల
వైరపుడి విగ్రహం ముందు సాష్టాంగపడి
పడివున్న మాంత్రికుణ్ణి చూపించాడు.

"హఠాత్తుగా అకాశం నుంచి
పడ్డట్టు నువ్వు కనబడటంతో నేను కాస్త
భయపడ్డాను, సుమా!" అన్నాడు శేకపుడు
కత్తిని, విల్లంబులనూ తీసుకుంటూ.

"అ కాస్త ఎయిసట్టంకూడా మరిచి పోవాలి. లేకపోతే సుప్త్య రానున్న ప్రమాదాన్ని ఎలా ఎదుర్కొంటా?" అన్నాడు యువకుడు.

"నిమిషం వానున్న ప్రమాదం?" అని అడిగాడు శేకపుడు అశ్చర్యంగా. అతడికి వింతబంటువు తనకు కనీపడిన నిమిషం నుండి. తను చెక్కుల్లో పడ్డానున్న సంగతి గుర్తొచ్చింది. దానికనిపించుటూ కలలా చూశాడు. కాని, అది ఆ వాయుల ఎక్కడా వున్నట్టులేదు.

"దేనికొకటం చూస్తున్నావా?" అని అడిగాడు యువకుడు.

"ఒక వింతరకం బంటువు నెక్కి నే నెక్కిడికి వచ్చాను. అదేమయిందా అని చూస్తున్నాను," అన్నాడు శేకపుడు.

యువకుడు పెద్దగా నవ్వి, "ఆ వింత బంటువును. నెడో వెను బహ్మదండి మాంత్రికుడి శిష్యుని చెప్పానుగదా. నా పేరు బయ్యమ్మ. నా పల్లన సుప్త్య శిష్యుడిచూడాలకు తోను కావలసివచ్చింది గదా, నన్ను నా శక్తికన్నా కాపాడేందుకు ప్రయత్నిస్తాను," అన్నాడు బయ్యమ్మ.

బయ్యమ్మ మోటల్ వింటూనే శేకపుడు. గురు శిష్యుల మధ్య ఏదో విచిత్రభావం పుట్టడం గ్రహించాడు. అతడు, గురు తోచిరికి చూశాడు. బహ్మదండి మాంత్రికుడు కాలచైతన్యి, విగ్రహం ముందు రాయిలా కదలా మెదలక పడివున్నాడు.

"అతడు మనం వెం చూల్లాడుకున్నా వనె త్తలలోలేడు. అతన్ని భక్తిమైకం కమ్మింది. మనం చెప్పకుండా పూచుకుంటే. మాశ్యాత్మమయింపరమా అలాగే వుండి పోతాడు," అన్నాడు బయ్యమ్మ.

"అలాగా? నా నెం ప్రమాదం రానున్న దన్నా. పడిన నుండి?" అని అడిగాడు శేకపుడు. బయ్యమ్మ బ్రహ్మదండి మాంత్రికుడికే వెలుచూపాడు.

"అయితే, నేను యిప్పుడే కొండ దిగి వారిపోతాను. నీవ్వు అవగల వాళ్ళవారు?" అన్నాడు శోభకుడు.

బయ్యమ్మ దివ్యవస్తువునప్పుడూ, శోభకుడు భుజం పట్టుకుని గుహ ముందు నుంచి మారంగా తిరిగివచ్చాడు. "ఒకసారి ఈ స్త్రీబుద్ధుడిగాది చెతల్ పడినవాడు తప్పించుకు పోలేడు. నా నంగతమను గుంటున్నావ్? మనకి వాణ్ణి పోతం చెప్పి యిక్కణ్ణుండి ప్రాణాలతో పో పోలేం," అన్నాడు.

"అయితే, ఆ పని యిప్పుడే చెప్తాను. వాడు మెకంబ్ పుండగానే కత్తితో తల వేసుకుంటాను." అంటూ శోభకుడు కత్తి పైకెత్తి గుహకిని వెళ్ళిపోయాడు.

బయ్యమ్మ శోభకుడి భుజం పట్టుకుని అతడూ, "తలవేసేవనకు శోభా. మన యిద్దరం ఏకమయితే, వాణ్ణి ఏనాడైనా చంపి వేస్తావు. ఇప్పుడు నువ్వు వాణ్ణి చంపి పోయి యేలావం ఏమింది? నువ్వు కొండ దిగి అడవిలోకి పోగానే రాజభటులు నన్ను శ్రీకుమారపు గూడవారివని పట్టుకుంటారు. తిరిగిందా?" అన్నాడు.

"రాజభటుల్ని మనిషితలా, గిద్దీలంతా రెక్కలూ పున్న ఒక భయంకరాకారం

అడవిలో నుంచి తరిమిసెరిదిగవా?" అన్నాడు శోభకుడు.

ఈ మాటలకు బయ్యమ్మ దిగ్గరగా నివ్వాడు. తరవాత శోభకుడు వెంట పట్టు కున్న ఒక ఏళ్ళయిన ప్రదేశానికి తిరిగివచ్చాడు. దిగువగా పున్న అడవికిని వెళుచూపుతూ, "బాగుర్తగా చూడు! ఎంతమంది రాజ భటులు నీ శవం అడవిలో పెట్టూ పట్టలూ గాలిస్తానా," అన్నాడు.

శోభకుడి అంతా దిగ్గరగా పున్నది. బయ్యమ్మ చెప్పినవారట్లే అబద్ధం ఏమీ లేదు. గుర్రాలమీద శంఖరూ, కాలి పడకన శంఖరూ, రాజభటులు అడవిలో వెళ్ళూ

చేమా, పట్టబూ పాదలూ వెలికి చూస్తున్నాడు. "అయితే, యిండాక మాంత్రికుడు నాకు కాలక్షరపుడి కళ్ళల్లో కనబడెలా చేసిందంటా వర్తి మాయ అన్నమాట!" అన్నాడు కేశవుడు.

"కాక మరెమిటనుకున్నావో? నన్ను వింటే మృగంగా మార్చి నీ దగ్గరకు పంపినది వాడే. నన్ను చిక్కుల్లో పడెలా చేసి, ఈ కొండ మీదికి రప్పించుకున్నాడు. అందుకు నేను సహాయపడక తప్పలేదు. నీ కుడి భుజంమీద పువ్వు పుట్టుమచ్చ— పడగపెచ్చిన నీర్వం—అతన్ని ఆనందంతో ఒక్క మురిచేలా చేసింది. నీ వ్యారా

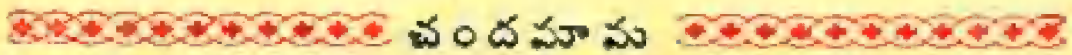

మాత్రమే వాడు కోపతున్న అపూర్వ శక్తుల్ని వశ పరుచుకోగలడు. అందుకు నిన్ను ఉపయోగించుకోబోతున్నాడు. తెలిసిందా?" అన్నాడు బయ్యమ్మలు.

"ఏమిటా అపూర్వశక్తులు? వాటి కోసం నా కెలాంటి పరిశీ పెట్టబోతున్నాడు?" అని అడిగాడు కేశవుడు.

బయ్యమ్మలు చిరునవ్వు నవ్వి, కేశవుడి కేసి చూస్తూ కొంచెంసేపు పూచుకుని, తరవాత అతడి రెండు చేతులూ తన చేతుల్లోకి తీసుకుని, "కేశవా, ఈనాటి నుంచి మనం స్నేహితులం. ఏదీ కానీ మన స్నేహాన్ని భగ్గం చెయ్యలేదు. నువ్వు, నేనాకూడా ఈ బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడి పల్ల ప్రమాదానికి లోను కాబోతున్నాం. కానీ, ఇద్దరం ఒకమై కలిసి కట్టుగా వుంటే, వాడు మన నేమీ చెయ్యలేడు. అంతేకాక, వాడు నంపా యించాలని ప్రయత్నిస్తున్న ఆమానుష శక్తుల్ని మనమే నింపాయంచ వచ్చు. నిన్ను వాడే విధంగా వైదొలగించుకోవాలని చూస్తున్నాడన్న విషయం..."

బయ్యమ్మలు మాట పూర్తి చేసుకుంటూనే కొండలో ఉడుములాంటి పెద్ద భృంగి పుట్టి, పెళపెళ మంటూ భయరికరిగా వెళ్ళి, కొండ ఆటూ ఇటూ—నీటిలో పడవ పూగి

నట్లు అగపాగింది. పెద్దపెద్ద కొండరాళ్ళు పల్లానికి వారపాగినై. కేకపుడూ, బయలుల్లా తాము నెలుమిస్తూ రాలు వక్కనుంచి దూరంగా పరిగెత్తారు. అంతలో గుహ లోపలి ముంచి బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడు కేకలు పెడుతూ బయటికి వచ్చి, అవచి కని చూస్తూ, "అహహ! కాంచీరపుడి అబామగకి, నా మంత్ర ప్రభావం! కొండ కుడుడు దగ్గర నుంచి కదిలిపోతున్నది, కావాలంటే దిన్ని అకాకంలో వకిలా ఎగి దిందగలడు! అదుగో, చూచండి! కొండ విక్కాలని చూచిన రాజభటులు విపదంగా ప్రాణాలు అరివెత వట్టుకుని పారి పోతున్నారు! వెను ముంఠించి విడిలిక కొండరాళ్ళు వాళ్ళను వెంటబడి తరుము తున్నై." అన్నాడు.

కేకపుడూ, బయలుల్లా కొండ విగుపకు చూశారు. మాంత్రికుడు చెప్పినట్లే రాజ భటులు అక్కలమీదా, కలి సవకనా కొండ

దిగి పరిగెత్తుతున్నారు. భూకంపం వల్ల అడుగుతున్నట్లు దిగిసలాడుతున్న కొండ మీంచి పెద్దపెద్ద రాళ్ళు చెత్తి పల్లెలలో పున్న అడవిలోకి వెళ్ళి పడుతున్నవి. వాటి తాకిడికి గురై వెక్కిళ్ళున్న కొండచు రాజ భటులూ, కొండచు కలిబుట్టూ అవ కతైరలో చిక్కిన వక్కల్లా నలిగి పోతున్నారు. బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడు కేకపుడినూ పరీక్షగా చూస్తూ తృప్తిగా తరా దించ పాగాడు.

కేకపుడు కొద్దికాలం నిశ్చేమైతై, ఆ భయంకర దృశ్యాన్ని చూసి తమ నుంటున్నంతలో, బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడు అట్టహాసం చేస్తూ, "శిష్యా, మన కేకపుణ్ణ మచ్చలనింహం గుహ ముందున్న విసుగుల కొలనులో స్నానం చేయించి తిమికురా! మార్కాస్తమయం తరవాత మనందరం చేయదలసిన ముఖ్యమైన పనులు చాలా వున్నవి." అన్నాడు. — (గంకపుంది)

గాడిద బుద్ధి

క్వీచాలో గాడిద బుందేవికావు. ఒకసారి ఒక పనిలేని వాడొక గాడిదను వడపాటో తెచ్చి అక్కడ కొండలలో పదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ ప్రాంతంలో ఉంటున్న పులి ఒకటి ఈ కొత్తబంటువును చూసి, "అమ్మయ్యా, ఎంత బంటువో!" అని మొదట హడలి పోయింది. కాని దీన్ని గురించి తెలుసుకో వాలని కోరిక కలిగి కొంచెం దగ్గరగా వచ్చింది.

కంతలో గాడిద ఓండ్లపెట్టింది. "చచ్చానా, బాబోయ్!" అని పులి గుండెలపై దూరంగా పారిపోయింది. అయితే గాడిద తనను తరిమి మీదపడి చంపకపోవటం చూసేసరికి పులి భయం కాస్త తగ్గింది. గాడిద అచుపు ఎంత భయంకరంగా ఉన్నా అది ప్రమాదమైనది కాదని పులికి తెలిసిపోయింది.

ఇప్పుడు పులి భయంతో గాడిదను సమీపించింది. దానితో పరాచకాలు ప్రారంభించింది. పులి తనను రాచుకోవటమూ, తోయటమూ మొదలైన వేషాలు చేస్తూండటం చూసి గాడిదకు కోపం వచ్చి తన వెనక కాళ్ళతో తన్నింది.

"ఓనె ఇంతేనా నువ్వు చేయగలిగింది. ఇంకా ఏమో అనుకున్నాను," అంటూ పులి గాడిద మీదపడి చంపి తినేని తనదారిన తాను వెళ్ళిపోయింది. తాను చెయ్యగలిగినదంతా పులికి తెలియనివ్వటం వల్లనే గాడిద ప్రమాదం తెచ్చుకున్నది.

తప్పి వాయిస ప్రమోదాలు

వినుగు చెండని విక్రమార్కుడు తిరిగి చెట్టు వద్దకు వెళ్లి, చెట్టుపై నుంచి కవాన్చి దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పుడలాగే మౌనంగా కృతానంతేని నడవసాగాడు. అప్పుడు కవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, నిన్న చాలా దుర్బలమైన పనిని తలపెట్టావు. కాని నీకు ఒక్క విషయం తల్లి ఉండదు. అదేమిటంటే, ఒక్కొక్కసారి అది చిన్న పనులు చెయ్యటమే ఆనందభరితంగా వరినా మిస్తుంది. నా మాటలో నీకు నమ్మకం లేకపోతే ఒక చిన్న కథ చెబుతాను. అది వింటూ నీ క్రమ కాస్త మారిపో," అని ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు :

ఒకప్పుడు ఒకానొక దేశాన్ని ఒకానొక రాజు ఏలుతూండేవాడు. ఆ రాజు అతన్ని కంగా మరణించాడు. రాజు కొక కొడు కున్నాడు, కాని వాడు నెలల పిల్లవాడు. అప్పుడప్పుడే బోర్లపడి కరింతాలుకొడుకున్న ఆ చంటి పిల్లవాడు, తండ్రి పాపటంతో,

బేతాళ కథలు

దేశానికి రాజయ్యాడు. ఇందుకు రాజ్యంలోని ప్రజలందరూ సంతోషించారు.

చచ్చిపోయిన రాజుగారి శిశు తమ్ముడు ఉన్నాడు. అన్నగారు అకస్మాత్తుగా పాపటంతో వాడికి రాజ్యలోభం పట్టుకున్నది. అన్న శిశువైన ఆ నలుసంత కుర్రవాడు తనకూ సంహసనానికి మధ్య అడ్డంగా ఉంచటంవల్ల ఆ చందవాణ్ణి ఏదేనిధంగా చంపేసి తనే రాజై పాపాలని నిర్మయించు కున్నాడు, రాజు తమ్ముడు.

అర్చకుడూ, అసహాయుడూ అయిన ఆ పనిగుడ్డును చంపటం అతడికి చాలా సులువుగా లేచింది.

రాజు శిశువును హత్యచెయ్యడానికి వరదేశి అయిన యోధుడొకడు రాజు తమ్ముడికి దొరికాడు. అతను ఆ యోధుణ్ణి రాజు సోదంలో ఒకచోట దాచాడు. తరవాత శిశువు ఉంటే గది గుర్తుపెట్టుకుని, అక్కడ శిశువును చూసుకుంటున్న వాడికి, భటు అకూ చెతిలో తబ్బుపెట్టి ఏదో పనులమీద పంచి, యోధుడి దగ్గరికి వచ్చి, "ఇప్పుడు నీవు ఫలాని గదికి వెళితే నీకు రాజు ఒంటరిగా దొరుకుతాడు. అతణ్ణి హత్య చేసేరా! ఇదుగో నీ బహుమానం," అంటూ చెతిలో వుష్కలంగా బంగారం పెట్టాడు.

యోధుడు కత్తిరిసుకుని, రాజు తమ్ముడు చెప్పిన గదికి వెళ్ళాడు. అక్కడ అతనికి రాజుగారు కనిపించలేదుగాని, తివాసీపైన కూచుని ఒక పండుతో ఆడుకుంటున్న శిశువు కనిపించాడు. ఆ శిశువే రాజుని ఆ వరదేశియోధు చెరగడు.

సరిగా యోధుడు గదిలోకి వచ్చే సమయానికి పండు శిశువు చేతులనుంచి దూరంగా వెళ్లిపోయింది. శిశువు పండుకేసి చెయ్యిదాచి, యోధుడికేసి చూసి, "బో, బో!" అన్నాడు. యోధుడా పండును శిశువుకేసి దొర్లించాడు. శిశువు చప్పట్లు చదుస్తూ యోధుణ్ణి చూసి నవ్వాడు.

యోధుడు తాను వచ్చిన పనిమాటే మరిచి పోయి ఆ శిశువుతో సరదాగా ఆడుకుంటుండగా భటులు తిరిగి వచ్చి రాజుతో ఆడుకునే యోధుణ్ణి పట్టుకున్నారు.

"నేను రాజుగారితో పనుండి వచ్చాను. ఆయన కనిపించలేదు. ఈ బిడ్డ ఒంటరిగా యిక్కడ వుండటం చూచి, ఆడుకుంటున్నాను," అన్నాడు యోధుడు.

"రాజుగారు పోయి ఏనాడాయో? ఇప్పుడి బిడ్డే రాజుగారు. ఈ సంగతికూడా నీకు తెలియదా?" అన్నాడు భటులు.

యోధుడు నిర్భంతపోయి, "అలాగా? అయితే ఈ సంగతి మా ప్రభువుగారితో

చెబుతాను," అన్నాడు. అతను మంచి వాడులాగే కనబడటంచేత రాజభటులు అతన్ని వెళ్ళిపోనివ్వారు. ఆ యోధుడు కూడా రాజు తమ్ముణ్ణి చూడటానికి మొహం చెల్లక ఆ కినుమే ఆ దేశాన్ని విడిచిపెట్టి మరొకదేశానికి వెళ్ళిపోయాడు.

తన పథకం పారకపోయేసరికి రాజు తమ్ముడు మరొక ఎత్తువేశాడు. ఈసారి అతను కొందరు దొంగలను పిలిచి, "వలాని రోజున కొంతమంది మనుషులు ఊరికి దూరంగా ఉండే ఆలయానికి వెళతారు. ఆ రోజు మీరు దారిలో కాచి ఉండి ఆ వచ్చే వారి సైనిబిడి దోచుకోండి. ముఖ్యంగా ఆ మనుషుల వెంట ఒక పసి పిల్లవాడుంటాడు. వాడి ఒంటమీద వెలచేసి సగలుంటాయి. వాటన్నిటినీ దోచుకున్నారంటే మీ దరిద్రం తీరిపోతుంది. మిగిలినవాళ్ళను చంపుతారో మానుతారో మీ యిష్టం, కాని ఈ పసివాణ్ణి మాత్రం ప్రాణాలతో వదలవద్దు," అని చెప్పాడు.

ఈ ఏర్పాటు ప్రకారం దొంగలందరూ రాజు తమ్ముడు చెప్పినరోజున ఊరి బయటి దేవాలయం వద్దగల కలుసుకుని సంపాదీగా, చెట్లచాటుగా రావ సగచుకేసి కదిలి రాసాగారు.

ఈలోపుగానే మరొక దొంగల ముఠా వాళ్ళు, రాజ శిశువును దోచాలయ్యానికి తీసుకుపోయే పరివారాన్ని చూసి, వారిపైన పడి ఆందరి తలకాయలూ పగలగొట్టి, దొరికినదంతా దోచుకున్నారు. వాళ్ళు రాజ శిశువునుకూడా దోచుకున్నారు. కాని ఆ పనివాడు ఎవరితోనూ ఏమీ చెప్పలేదు గనక, చంపక దారిలో విడిచి తమ దారిన వెళ్ళిపోయాడు.

రాజ శిశువు వెంట వచ్చిన పరివారంలో ఒక్క దాసిది మాత్రమే ప్రాణాలతో తప్పించుకుని పారిపోయింది. దొంగలు వెళ్ళి పోయాక అమె దాక్కున్న చోట నుంచి తిరిగి

వచ్చి, రాజ శిశువు మార్గంలో ప్రాణాలతో పడివుండటం చూసి, అతన్ని ఎత్తుకుని ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది. ఈ విధంగా ఆ శిశువుకు మరొక గండం గడిచింది.

తన ప్రయత్నాలు రెండు విఫలమయ్యే సరికి రాజు తమ్ముడు మూడోసారి వంట వాడికి బాగా లంచంపెట్టి రాజ శిశువు పాలలో కలిపమని గరళం ఇచ్చాడు. ధనాపేక్షచేత నీచుడైన ఆ వంటవాడు ఒక లోదాలో పాలుపోసి, అందులో గరళం కలిపి తెచ్చి శిశువు చేతికిచ్చాడు. శిశువు లోదా ఎత్తి నోటితో అందుకోబోయే క్షణంలో దాడులలో ఎవరో కదిక్కిన తుమ్మింది.

ఆ చప్పుడుకు అడుగుకుని శిశువు లోకాను
బారవిడిచాడు. గరళంతో సహా పాలన్నీ
నెలపాలైపోయాయి.

రాజు తమ్ముడు చేసిన మూడో ప్రయత్నం
కూడా ఫలించలేదు. అతను ఇంకొకమి
ప్రయత్నాలు చేసేవాడేగాని ఈ లోపలనే
అతనికి గల గీతులలో ఏవరో అతన్ని హత్య
చెయ్యటం బరిగింది. అందుచేత రాజశిశువు
నిరపాయంగా పెరిగి పెద్దవాడై వట్టాధి
పెకం చేసుకుని చాలాకాలం సుఖంగా
రాజ్యంచేశాడు.

చేతాళుడి కథ చెప్పి. "రాజా, నాకు
ఒక్కటే సందేహం, రాజు శిశువు వనిగుడ్డు,
అల్పప్రాణ, అతని ప్రాణానికి ఎంతైనా
చాలు. రాజు తమ్ముడు పాపభీతి లేనివాడు,
హత్యచేయటానికి తీర్మానించుకున్నవాడు,
రాజ్యకాంక్షతో తపతపలాడిపోతున్నవాడు.
అటువంటివాడు ఆ అల్ప ప్రాణాని చంప
లేకపోవటం ఏమిటి? అతను మూడుసార్లు

గట్టి ప్రయత్నాలు చేస్తే మూడూ విఫలం
కావటమేమిటి? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం
తెలిసినాడా చెప్పకపోయావో నీ తల వగిరి
పోతుంది," అన్నాడు.

చానికి ఏకమూర్ఖుడు, "ఆ శిశువు
అల్పత్వమే అతనికి అంగరక్షి అయింది.
మనం ఎంతో భవంగా వాచే రత్నాలనే
వెంగిలిస్తారు, వనికిమాలిన రాళ్లను ఎవరూ
ఎత్తుకుపోరు. రథ దక్షం కింద పడిన పెద్ద
చాయి చింది చింది అవుతుంది, ఇనుక
సలాను చెక్కుచెదరదు. భయంకరమైన
తుఫానుగాలి పెద్ద మానులను పడచే
స్తుందిగాని, నెల నంటుకునివుంటే గరికి
పాచలను ఏమీ చేయలేదు. అల్పప్రాణ,
అర్పకుడూ కావటంవల్లనే రాజు శిశువుకు
అపాయం తప్పింది," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగ
గానే చేతాళుడు కవంతో సహా మాయమై
మళ్ళీ చెట్టెక్కాడు. (కల్పితం)

ఖిలీఫా కనువిప్పు

2

అబుల్ కాసిం ఇచ్చిన బహుమతులను తీసుకుని తన దారిన తాను బాగ్దాదుకు వెళ్ళిపోవటం ఖిలీఫాకు కించంకూడా మనస్కరించలేదు. అయినను అనేక సందేహాలు బాధించాయి. ఎవరీ యువకుడు? ఇంత వెలలేని కానుకలను అభ్యాగతుల కివ్వడానికి సంకోచించడే, అతడికి గల సంపద ఎలాటిది? ఎంత సంపద అయినప్పటికీ ఇలాటివాడి చేతిలో ఆది ఏనాడో హఠాత కడ్చూరంలాగా హరించిపోయి ఉండాలే! అలా ఎందుకు జరగలేదు?

ఈ కాసిం వెనక ఏదో గొప్ప రహస్యం ఉన్నది. ఆ రహస్యాన్ని తెలుసుకు తీరాలని ఖిలీఫాకు ఆనిపించింది. అతిథి మర్యాదకు భంగం కలిగినా సరే ఆ రహస్యం తెలుసుకో కుండా బాగ్దాదుకు తిరిగి పోరాదని ఖిలీఫా

నిశ్చయించుకున్నాడు. అయిన తనకు కాసిం వంపిన కానుకలన్నీ వెంటబెట్టుకుని అబుల్ కాసిం ఇంటికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

అయిన కాసింతో, "అయ్యా, తాము వంపిన కానుకలు అమూల్యమైనవి. అందు చేత నా కవి తీసుకోవడానికి మనస్కరించటంలేదు. వాటిని తిరిగి పుచ్చుకోండి. తమ త్వ నిజంగా అగమ్యమైనది," అన్నాడు.

ఈ మాటలకు కాసిం నొచ్చుకుని, "బాబూ, నా అతిథ్యంలో విధి లోపం జరిగి ఉండాలి. లేదా నా కానుకలు మీకు హీనమైనవిగా తోచి ఉండాలి. లేకపోతే నన్నిలా అవమానించబానికి తమరు స్వతం నుంచి వనిపెట్టుకుని వారు!" అన్నాడు.

"అయ్యయ్యా! అలా ఒక్క నాటికి అనుకోవద్దు. అతిథ్యం ఇచ్చినవారిని

అవమానించే దుర్మార్గుణ్ణి కాను. నా విచార మల్లా ఇంత విలవైన పస్తువులను మీకు లేకుండా ఎలా చెయ్యనా అనే! ఎంతటి సంపదైనా ఇలా పంచారం చేస్తుంటే తరిగి పోతుంది చూడండి!" అన్నాడు ఖరీఫా.

కాసిం ఆంచోళనపడటం మాని, "తమరు నా ఇంటిని మళ్ళీ పాపనం చెయ్యటానికి కారణం అలాటి ఆపాహ ఆయన వడింలో మీరా సంకోచాన్ని విడిచిపుచ్చువచ్చు. అభ్యాగతులుగా నా యింటికి వచ్చినవారి కందరికీ ఇలాటి కానుకలు ఇచ్చి ఉన్నాను. అల్లా కదాకిం వల్ల నాకు గరి సంపద తరగట మంటూ ఉండదు. నా కథ

యాపత్తూ చిన్నట్టయితే ఆ సంగతి మీకే తెలుస్తుంది," అంటూ తన కథ యాపత్తూ దాచకుండా ఖరీఫాకు ఇలా చెప్పాడు.

కైరోనగరంలో అబ్దుల్ అజీజ్ అనే ప్రసిద్ధ నగల వర్తకుడొకడుండేవాడు. అనేక తరాలుగా ఆయన పంశంవారు కైరోలో నివసిస్తున్నప్పటికీ, అబ్దుల్ అజీజ్ సంపద మీద కైరో నుల్లాను కన్నుపడటం వల్ల ఆయన కైరో నుంచి పారిపోయి బస్తాలో మకాం పెట్టాడు. అక్కడ ఆయన ఒక వర్తకశ్రేష్ఠుడి కుమార్తెను పెళ్లాడాడు. వారికి అబూ అల్ కాసిం అని ఒక్కడే కుమారుడు కలిగాడు.

కాసిం చిన్నవాడుగా ఉండగానే తలి తండ్రులు పోయారు. అతను పెద్ద అస్తికి ఏకైక వారసుడై, అజ్ఞానంచేత ఒళ్లు తెలియ కుండా శబ్దంతా తగలెని, రెండేళ్లకల్లా వికారి అయిపోయాడు. పూలు అమ్మిన చోట కట్టెలు అమ్మిన విధంగా బాగాబతికిన చోట దానిద్ర్యం అనుభవించలేక కాసిం బస్తా వదిలిపెట్టి, బెకాటన చేస్తూ, కాల క్రమాన తన పూర్వీకుల నివాస స్థలమైన కైరో చేరుకున్నాడు. తన తండ్రి ఎంతో వైభవంతో జీవించిన ఆ కైరోనగరంలో కాసు వికారిగా బతకవలసి వచ్చినందుకు

ఆతనికి ముఖం కలిగింది. ఈ విచారంతో మునిగిపోయి కానిం నైలోనదీ తీరం వెంబడి సుల్తానుగారి భవనాల వెనుకగా నడుస్తూండగా ఆతనికి పై అంతస్తు గదికి పద్ద చంద్రవీరిబంలాటి ముఖం కనిపించి అంతలోనే మాయమయింది.

ఆమెను చూసిన కిలుంలోనే కానిం తన కష్టాలన్నీ మరిచిపోయి, ఆమె మళ్ళీ దర్శన మిస్తుందన్న అశతో చికిటిపడినదాకా అక్కడే తారట్లాడి, దివరకు నిరాశ చేసుకుని, తాను దిగిన సత్రానికి వెళ్లిపోయాడు. మర్నాడు ఆతను అక్కడికి వెళ్లి అదే గదికి కేస అశతో చూశాడు, కాని ఆ ముఖం ఆతనికి కనిపించలేదు. అయినా గదికి ఆద్దంగా వేసి ఉన్న తెర కొంచెంగా కదిలిస్తేటూ, దాని గుండా తనను ఎవరో చూసిస్తేటూ ఆతనికితోచింది.

కానిం దీక్షగా మూడోనాడుకూడా అక్కడికి వెళ్లి ఆ గదికినే చూస్తూ నిలిచిపోయాడు. అరబ్ సాయంకాలంవేళ ఆ యువతి తెరను తొలగించి తన అందమైన ముఖాన్ని కానింకు కనబరిచింది. కానిం ఆమె అపూర్వ సౌందర్యానికి సాగిలబడి లేచి, "ఓ సుందరీ! నా అదృష్టం ఎలాటిదోగాని ఈ సగరానికి వచ్చిన ఘడియలోనే నాకు నీ దివ్యదర్శనం లభించింది.

ఈ అదృష్టం సొంతం నాకు దక్కుతుందే
లేదో తెలియదు," అన్నాడు.

ఈ మాటలు విని అమె బెదిరిపోయినట్టు
తనపడింది. కానింకుకూడా పారిపోవాలని
పించింది. కాని సాహసించి అతను అక్కడే
నిలబడ్డాడు. అతని సాహసం ఫలించింది.
అమె కిటికీలో నుంచి బయటికి పంగి,
రహస్యంగా, "ఆర్థరాత్రికి రా. ఇప్పుడు
వెళ్ళిపో!" అన్నది. తరవాత అమె ముఖం
అదృశ్యమయింది.

కానింతనకన్న అదృష్టకాలిప్రపంచంలో
ఉండడమేమంటూ, పెదవాళ్ల స్నానకాలకు
వెళ్ళి, చక్కగా స్నానం చేసి, తన దుస్తులు

ఘుమఘుమ లాడేలాగు చేసుకుని, ఆర్థ
రాత్రివేళకు రాజభవనపు కిటికీ వద్దకు
వచ్చాడు. కిటికీలోనుంచి తాచినిచ్చైన ఒకటి
బయటికి వేళ్ళాడుతున్నది. బంకు లేకుండా
కానిం అ నిచ్చిన ఎక్కి ఒక చీకటి గదిలో
చేరాడు. అది దాటి, మరొక చీకటి గది
కూడా దాటినాక ఒక గదిలో దీపం వెలుగు
తున్నది. ఆ గదిలో అతని సుందరి కని
పించింది.

ఇద్దరూ అప్రస్తావితులలాగా మాట్లాడు
కున్నారు. కానిం తన కథ అంతా చెప్పి
నాక అమె, "నా పేరు లలితా. నన్ను
సుల్తాను పెళ్ళాడాడు. కాని నాకు ముఖం
లేదు. అందరికీ నెనంపే తగని అమాయ,
అందరూ నన్ను నిర్మూలించే అపకాశం
కొసం చూస్తున్నారు," అని చెప్పింది.

చాలిలా మాట్లాడుతుండగానే వాడున్న
గది తలుపు ఎవరో దబడబా తట్టారు.

"కొంప మునుగింది! సుల్తాను తప్ప
మరెవరూ నా గది తలుపు తట్టరు. మనని
ఎవరో పట్టిచ్చారు!" అన్నది లలితా.

అలాగే బరిగింది. సుల్తాను అంతః
పురంలో ఉండే కొజ్జాలు ఇరవైమంది
గదిలోకి వచ్చి, కానింను పట్టుకుని ఎత్తి
తీసుకుపోయి, ఒక కిటికీ గుండా నైలోనది

లోకి విసిరివేశారు. మరొక కిటకి నుంచి లబ్ధివాసుకూడా నదిలోకి విసరటం అతనికి కనిపించింది.

అధ్యష్టవశాత్తూ కాసింకు ఈత పచ్చును. అతను తనను ప్రేమించిన అభాగ్యురాలి శరీరం కొనం ఎంతోసిప్పు వెతికాడు, ఎన్నో పాట్లు నిటి ఆడుగుకు వెళ్ళాడు. కాని ఆమె దొరకని లేదు. ఆ రాత్రి అతను కైరో నగరాన్ని విడిచిపెట్టి కొంతకాలానికి బాగ్దాదు నగరం చేరుకున్నాడు.

కాసిం బాగ్దాదు చేరినరికి అతని పద్ద ఒక్క వినారం మాత్రమే మిగిలిఉన్నది. దానితో అతను మితాయి, పక్కా, సుగంధ

లేవనాలు కొని వాటిని వీధులవెంట అమ్ముతూ, అమ్మేవాళ్ళలాగా కేకలు వెయ్యి చానికి బదులు, పాటలుకట్టి పాడుతూ తిరగసాగాడు. అతని కంతం క్రావ్యంగా ఉండటంచేత అమ్మకం జరుగాసాగింది.

ఒకనాడు కాసిం వీధివెంట పాడుతూ తన నరుకులు అమ్ముతూ పాటూంటే, సగరంలోకెల్లా పెద్ద డుకానం గల ఒక వృద్ధుడు అతన్ని విలిచి ఒక పండు కొని, తన సరసన కూచేమని, అతని ఊరూ పేరూ అడిగాడు.

"బాబూ, గాయాన్ని ఎందుకు కెలుకు తావు?" అన్నాడు కాసిం దీనంగా.

వృద్ధుడు ఆ విషయం వదిలేసి అతని అమ్మకాలను గురించి విచిత్ర ప్రశ్నలు వేసి, పది బంగారు వీనారాలు చేతిలో పెట్టి కాసింను పంపేశాడు.

మర్నాడు కాసిం అటుగా వచ్చినప్పుడు ఆ వృద్ధుడు అతని పద్ద విచిత్ర కొని, దగ్గర కూర్చోబెట్టుకుని మళ్ళీ అతని ఊరూ పేరూ అడిగాడు. అయిన అంతగా ఆడుగుతూంటే కాసింకు చెప్పక తప్పింది కాదు.

కాసిం చెప్పిన కథ అంతా విని, "నాయనా, నీకు అబ్బులే అణిచేకన్న ధనికుడు తండ్రి కావోతున్నాడు. అట్లా

సాక్షిగా నేను నిన్ను పెంచుకుంటాను. నాకా పిల్లలు లేరు. ఇక కలగబోదు. నిన్ను చాలా బుద్ధి శాలినిగా ఉన్నావు. నీ కష్టాలు ఇక గట్టెక్కాయనుకో," అన్నాడు వృద్ధుడు. ఆయన కాసిం చేతిలో ఉన్న తట్టను అవతలి పాలెయింది, దుకానుం మూసేసి, కాసింతో సహా తన ఇంటికి వెళ్ళాడు.

"రేపు మనం ఈ నగరం వదిలి, బ్రాహ్మకు బయలుదేరి వెళ్లి అక్కడే సుఖంగా జీవితం. నా స్వస్థలంకూడా అదే," అని ఆయన కాసింతో చెప్పాడు.

చారిత్రకంగా బ్రాహ్మలో ఒక సంవత్సరం సుఖంగా గడిచినాక వృద్ధుడు మంచాన పడ్డాడు. ఆయన వ్యాధి సయంకాదని వైద్యులు చెప్పారు. అప్పుడాయన కాసింను తన చెంతకు పిలిచి, "వాయనా, ఏదాది పాటు నీ మూలంగా నాకు పుత్రవాత్సల్యం తీసింది. ఇందుకుగాను నేను నీకు తరగని సంపదను అప్పగించి పోతాను. అంత సంపద ప్రపంచంలో ఏ రాజులవద్దా, చక్ర వర్తులవద్దా ఉండదు. ఈ సంపద మా పంశంలో అనాదిగా ఉన్నది. దీని రహస్యం మా తాత నుంచి మా తండ్రి, ఆయన నుంచి నేనూ తెలుసుకున్నాం. నేను నీకు చెబుతాను," అంటూ తరగని నిధి ఉన్న

స్థలం వివరాలు కాసింకు చెప్పిని ఇంకా ఇలా అన్నాడు. "సంకోచం లేకుండా ఈవి చెయ్యి. ఎంతమందికి ఎంతేని ఇచ్చినా నీ సంపద తరగబోదు. సమస్త సాఖ్యాలూ నిస్సంకోచంగా అనుభవించు. అల్లా నిన్ను కాపాడతాడు!"

ఈ మాటలంటూ వృద్ధుడు కన్ను మూశాడు. కాసిం తన పెంపుడు తండ్రికి ఉత్తర క్రియలుచేసి తనకు సంక్రమించిన తరగని సంపదను తనివిదీర అనుభవించ సాగాడు. అతన్ని పూర్వం ఎరిగినవాళ్ళు, అతను ఒకటి రెండేళ్ళలో మళ్ళీ వికారి అయిపోతాడనుకున్నారు. కాని ఈసారి అలా

బరగలెడు. పై పెచ్చు ఆతని ఖచ్చి రోజు రోజుకూ పెచ్చి పోయింది. బ్రాహ్మణు వచ్చిన ప్రతి వరదానికి గొప్పగా ఆతిథ్యం ఇచ్చి రాజోపచారాలు చేస్తున్నాడు కానిం.

కానిం వద్ద ముల్లె చేరిందని నగరంలోని ఆధికార్లకు తెలిసింది. వారందరూ లొక్కంగా లంచాలకొసం చేతులు చాచారు. ఎవరింత అడిగితే అంత మొత్తం దీన భత్యంగా కానిం విచ్చాటు చేశాడు. అందు వల్ల ఆతని కేలోటూ రాలెడు, వాళ్ళబెడద మాత్రం తప్పింది...

అంతా విన్నాక ఖరీఫాకు కానిం నిధి చూచాలని గాతమైన వాంఠ కలిగింది.

అయిన కానింతే, "అయ్యా, మీరు ఈరితిగా వ్యయం చేస్తున్నప్పటికీ మీ నిధి తరగటం లేదంటే నాకు నమ్మక కల్గింకాకుండా ఉన్నది. నా కళ్ళతో చూస్తే గాని నమ్మను. మీరు నా కోరిక తీర్చినట్లయితే ఆ నిధి రహస్యం ఎక్కడా వెల్లడించనని ప్రమాణం చేస్తాను," అన్నాడు.

"మీ కోరికను వ్యాయంగా నేను నిరాకరించ వలసిందే కాని నా ఆతిథి అనంతమైతే వెళ్లటం నాకు ఏమాత్రమూ ఇష్టం లేదు. అందుచేత మీరు కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుని నా వెంట రావటానికి నమ్మించి నట్లయితే నా నిధిని చూపిస్తాను," అన్నాడు కానిం. ఖరీఫా అందుకు సంతోషంగా నమ్మ తించాడు. కానిం ఆయన కళ్లకు గంతలు కట్టి వెంట తీసుకుపోయాడు. వారిద్దరూ చాలా ఇరుకైన మార్గాలవెంట చాలా దూరం సడిచారు. చాలా ఘనాభులు తిరిగారు, చాలా మెట్లు దిగి అటాపాతాళానికి చేరారు. చివరకు కానిం గంతలు తీసేసరికి ఖరీఫా కళ్ళు జిగేలుమన్నాయి. వారొక వికలమైన హాలులో ఉన్నారు. దానిగోడలకూ, కప్పుకూ అందులేని సూర్యకాంత మణులు తొపడం చేసి ఉన్నాయి. హాలు మధ్యను చులప రాతితో కట్టిన గొయ్యి, సూరడుగుల వ్యాసం

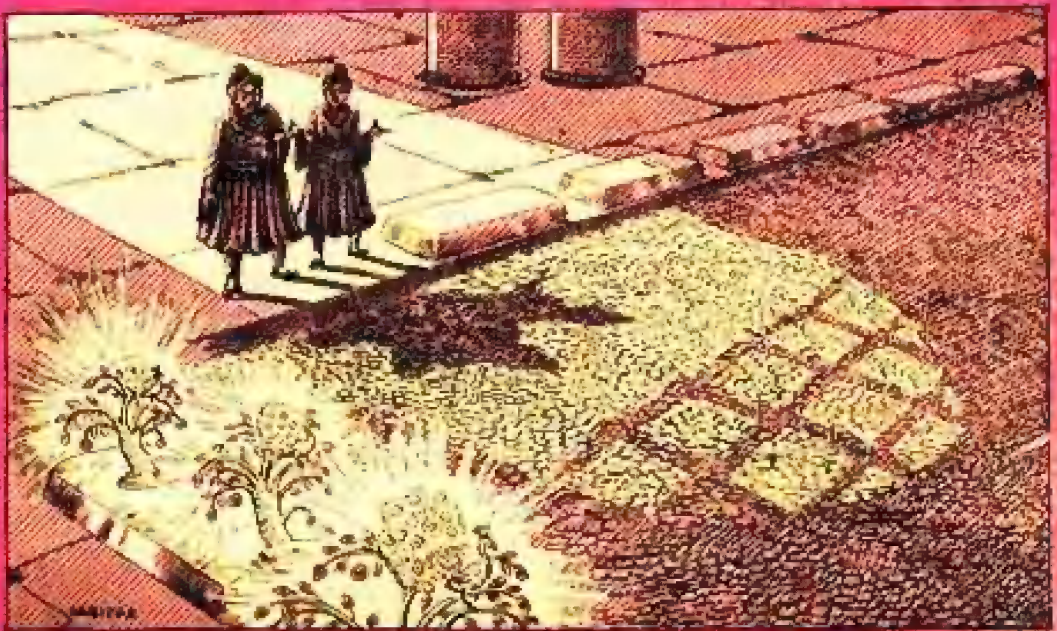
గలది, ఉన్నది. దాని నిండా బంగారు మొహర్లున్నాయి. గొయ్యి అంచున, బంగారు దిమ్మలమీద రత్నాలు మరిచి చేసిన వన్నెండు విగ్రహాలున్నాయి.

కానిం ఖరీదాను ఆ గోతి వద్దకు తీసుకు పోయి, "దీనికి అడుగంటూ లేదు, మా పూర్వీకులందరూ విచ్చలవిడిగా ఖమ్మ చేసినప్పటికీ ఈ గోతిలోని బంగారం అర అంగుళం మాత్రమే తరిగింది," అన్నాడు. తరవాత ఆతను ఖరీదాను మరొక పెద్ద హాలులోకి తీసుకుపోయాడు. అందులో ఇంకా వెడల్పుయిన గొయ్యి ఉన్నది. దాని నిండా సోనపట్టిన వజ్రాలూ, ముడి వజ్రాలూ

ఉన్నాయి. ఈ గోతిమట్టూ నెమలిగల చెట్లు—ఖరీదాను కాసుకగా ఇచ్చిన చెట్టు లాటవి, అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి.

ఇలాటి హళ్ళు ఎన్నో తిప్పి, చివరకు ఖరీదాను మళ్ళీ గంతలు కట్టి కానిం తన ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు. ఖరీదా అతనితో, "అయ్యా, మీరు చాలా సుఖవడుతూ ఉండి ఉండాలి. మీ వద్ద అందగత్తెలైన స్త్రీలు అన్ని దేశాలకు చెందిన వారూ ఉన్నారను కుంటాను," అన్నాడు.

కానిం నిట్టూర్చి, "నాకు స్త్రీ జనానికేమీ కొరవ లేదు. కాని నైలోనదిలో మునిగి పోయిన నా ప్రేయసికి వీరందరూ సమం

గాడు. ఆమె కోసం నా సంపద యావత్తూ
త్యాగం చెయ్యగలను," అన్నాడు.

"అలాటి బాధలను చేతిలో ఉన్న
నుఖాంతో మాపెనుకోవాలి," అని ఖరీఫా
సలహా ఇచ్చాడు. కాని లోలోపల కానిం
యొక్క హృదయాన్ని ఎంతో మెచ్చు
కున్నాడు. ఆయన కానిం పద్ద పెలపు పుచ్చు
కుని, బాగ్దాదుకు తిరిగివస్తూనే బాఫర్ను
సన్మానించాడు.

ఆయన బాఫర్తో జరిగినదంతా చెప్పి,
"మనం ఈ యువకుడికి ఏ విధమైన
ప్రత్యుపకారం చెయ్యగలమో నాకు
తెలియటం లేదు," అన్నాడు.

"అతన్ని బ్రసాకు రాజుగా నియ
మించండి," అన్నాడు బాఫర్.

"నీవే స్వయంగా వెళ్ళి నా ఫర్మానా
అందజేసి, అతన్ని ఇక్కడికే తీసుకురా.
అతని పట్టాభిషేకం నేనే స్వయంగా
చేస్తాను," అన్నాడు ఖరీఫా.

బాఫర్ కానింను తెచ్చాడు. ఖరీఫా
అతనికి ఎదురు వెళ్లి అలింగనం చేసుకుని,
కన్ను కొడుకుపై చూపదగినంత ప్రేమ
చూపాడు. తరవాత ఆయన కానింను
స్వయంగా స్నానకాలకు తీసుకువెళ్ళాడు.
అతనిని ఇలా ఆదరించటం ఖరీఫా
జీవితంలో ఇదే మొదటిసారి.

చారిత్రకంగా నలుగులు పెట్టుకుని స్నానాలు
చేసే సమయంలో పాడవానికి ఒక కొత్తగా
వచ్చిన బానిసపిల్ల వచ్చింది. ఆమెను
చూస్తూనే కానిం కేకపెట్టి మూర్ఛపొయాడు.
ఎందుకంటే ఆమె లవీబాయ్! ఆమెను నైలో
వది నుంచి ఒక పల్లెవాడు కాపాడి బానిసగా
విక్రయించాడు. ఆమెను కొన్నవాడు ఆమెను
ఇటీవలనే ఖరీఫా భవనానికి విక్రయించాడు.
ఈ విధంగా కానిం తన ప్రేయూరాలిని కలుసు
కున్నాడు. ఆమె తిరిగి రాని ఆయింది.
ఆమెను పెళ్లాడి కానిం బ్రసా రాజుగా
చాలాకాలం సుఖంగా జీవించాడు.

పళ్ళెబుట్ట గొడవ

బొమ్మ ఒకనాడు గ్రామాధికారి ఇంటికి వెళ్ళి ఆయనతో తన మనమది విషయం మొరబెట్టుకున్నది. "మా వాడు బొత్తిగా ఎందుకూ పనికిరాకుండా ఉన్నాడు. వాడికి ఒక్క పని చేతకాదు. ఏం చెయ్యాలో తోచటంలేదు," అన్నవాడిది.

"నీ కెందుకు, వాణ్ణి మా ఇంట కొద్ది రోజులుంచు. వాడికి ఆన్ని పనులూ చక్కగా నేర్పుతాను," అన్నాడు గ్రామాధికారి. సరే. ఇంకేం, భీమన్న గ్రామాధికారి ఇంటికి వచ్చి పనిచెయ్యటం ప్రారంభించాడు. అదేం ప్రారంభమో వాడు చెప్పిన పని చెప్పినట్టే చేసికూడా చివాట్లు తినేవాడు. దీనికి కారణం వాడి ఆక్రద్ధ కాదు, వాడికి సొంతంగా ఆలోచించేటందుకు బుర్రలేదు. అలాగే వాడు గ్రామాధికారి ఏ ఉయపాతే ఆ ఉయల్లా తానుకూడా పోతూ కొన్నాళ్ళు పనిచేశాడు.

ఒకనాడు గ్రామాధికారి భీముణ్ణి పిలిచి, "ఏది అవకల మొన్న మనం వెళ్లివచ్చామే ఆ గ్రామానికి వెళ్ళి అక్కడ ఉండే మన కాఫీ సుబ్బయ్యకు ఈ ఉత్తరం ఇచ్చిరా," అని చెప్పాడు.

భీమన్న ఆ జాబు తీసుకుని ఆ గ్రామానికి ప్రయాణం చేసి కాఫీ సుబ్బయ్యకు దాన్ని ఇచ్చి ఇంటికి తిరుగు ప్రయాణ మైనాడు. ఆ సమయంలో కాఫీ భీమన్నకు ఒక పళ్ళెబుట్ట యిచ్చి, "ఇందులో యాభై అరటి పళ్ళున్నాయి. అవి త్వరలోనే పండు తాయి. పండినప్పు డవి ఎర్రగా అవుతాయి. ఎర్రగా అయిన తరవాత వాటిని నింప ఉంచటం మంచిదికాదు. వెంటనే తినాలి," అని చెప్పాడు.

భీమన్న పళ్ళెబుట్ట తీసుకుని బయలుదేరాడు. వాడు నది దగ్గరికి వచ్చేసరికి ప్రవాహం జాన్తిగా ఉన్నది. ఆ రోజు నది

దాటటం సాధ్యపడలేదు. మర్నాడు భీమన్న సది దాటి బుట్టలో పళ్లకెని చూసుకున్నాడు. అవి ఎర్రగా ఉన్నాయి. పళ్ళు ఎర్రబడ్డాక నిలవ ఉంచరాదని, వెంటనే తినాలని కాపు చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చి భీమన్న కష్టపడి యాభై అరటి పళ్ళూ తినేసి, తాళిబుట్ట తీసుకుని ప్రయాణం పూర్తిచేసి గ్రామాధికారి ఇల్లు చేరుకున్నాడు.

"వెళ్ళిన పని అయిందా? చీటి సుబ్బయ్యకు ఇచ్చావా?" అని గ్రామాధికారి అడిగాడు.

"ఇచ్చాను. ఇదుగో బుట్ట. సుబ్బయ్య మీ కివ్వమన్నాడు," అంటూ భీమన్న తాళి బుట్ట గ్రామాధికారి ఎదట పెట్టాడు.

"ఈ తాళిబుట్ట దేనికిచ్చాడూ?" అని గ్రామాధికారి అశ్రర్యంతో అడిగాడు.

"తాళిబుట్ట ఇవ్వలేదు. అందులో యాభై అరటిపళ్ళు పెట్టి, వాటిని ఎర్రబడ గానె తినాలని, నిలవుంటే చెడిపోతాయని

చెప్పాడు. నేను ఏరువాటి చూస్తే పళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. నిలవుంటే చెడిపోతాయని అన్నీ తిన్నాను," అన్నాడు భీమన్న.

గ్రామాధికారికి మండి పోయింది. ఆయన భీమన్న ను వానా చివాట్లూ పెట్టి, "ని మొహం నాకు చూపించకు, వెళ్ళిపో," అని ఇంటికి పంపెగాడు.

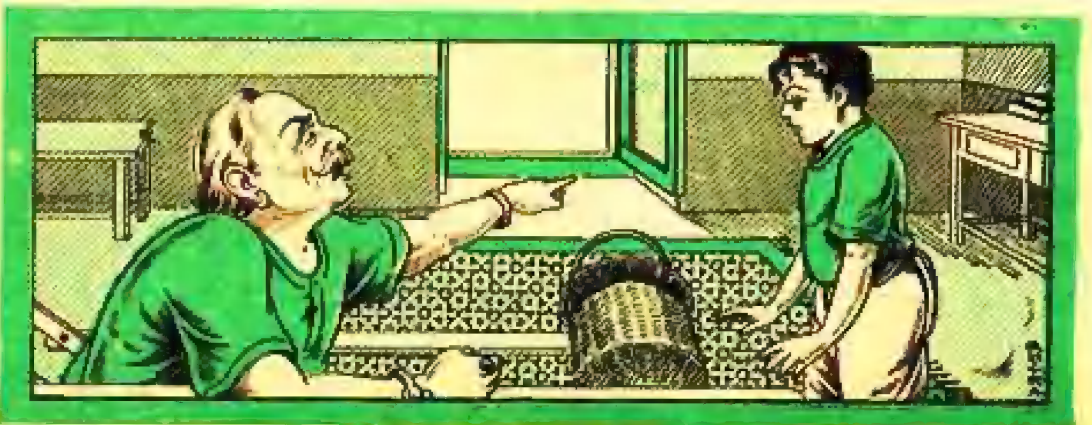
బామ్మ వాణ్ణి చూస్తూనే ఏదో జరిగిందని గ్రహించింది. జరిగినదంతా విన్నాక అవిడ నిరాశతో, "ఓరి వెధవా! నీకింక ఈ జన్మలో బుద్ధిరాదు," అన్నది.

"మరి ఏ జన్మలో బుద్ధి వస్తుంది?" అని భీమన్న అడిగాడు.

"ఇంకొక జన్మ ఎక్తాలి," అన్నది బామ్మ.

"ఇంకొక జన్మ ఎప్పుడు ఎత్తుతాను?" అన్నాడు భీమన్న.

"చచ్చినాకనే ఇంకో జన్మ! నువు పని చెయ్యటం చాల్లే. ఇల్లు కదలకు!" అన్నది బామ్మ. [పై సంచికలో మరొక సంఘటన]

పిల్లిపాలెం యువరాణి

ఒక నిర్జనానానానాలో ఒక కట్టెలు కొట్టుకున్నవాడు ఉండేవాడు. అతనూ, అతని భార్య, కొడుకూ, కూతురూ అతని అంచున గుడిసె చేసుకుని అందులోనే జీవిస్తూ ఉండేవాడు. వారికొక పాడి అమ్మ, పెంపుడు పిల్లి ఉండేవి.

కట్టెలు కొట్టేవాడికి, అతడి పెళ్ళానికి ఒక్క కీలుంకూడా పడేదికాదు. ప్రతి స్వల్ప విషయానికీ వాళ్ళు కుక్కల్లాగా కాట్లాడుకునేవారు. ఒకనాటి సాయంత్రం వాళ్ళు మామూలు ప్రకారమే పొట్లాడుకున్నారు. "ఈ ఇంట్లో నేను ఒక్క కీలు ఉండను," అని భార్య వత్తన చెసి తెడ్డు పడేసి చికట్లాపడి ఎటో వెళ్ళి పోయింది.

"ఎక్కడికి పోతావో చూస్తాను," అంటూ అన్నం తింటున్న భర్త ఎంగిలి చెత్తనేలేచి తానుకూడా బయటికి వెళ్ళాడు.

తమ తల్లిదండ్రులు తిరిగి వస్తారేమో నని అన్నా, చెల్లెలూ అర్థరాత్రిదాకా

చూశారు. కాని ఆ వెళ్ళినవాళ్ళు మళ్ళీ తిరిగి రానేలేదు. మర్నాడు పొద్దున అన్న తన చెల్లెలితో, "ఇంక వాళ్ళు తిరిగిరారు. వచ్చినా నేని ఇంట్లో ఉండను. నా బతుకు నేను చూసుకుంటాను. ఈన్న అన్న మనిద్దరమూ పండుకుందాం," అన్నాడు.

"మనకున్న అన్న ఏమిటి? చూడండి! అమ్మ, పిల్లియే గద!" అన్నది చెల్లెలు.

"అవును. అవును నేను తినుకుంటాను. పిల్లిని సుపు తినుకో," అన్నాడు అన్న.

ఇది అన్యాయమని చెల్లెలు అందామనుకుంటుండగా పిల్లి అమె కాళ్ళకేసి రుద్దుకున్నది అపేక్షగా. చెల్లెలు ఏమనుకుంటో ఏమోగాని, పిల్లిని తన చేతుల్లోకి ఎత్తుకుని, "నీ యివ్వుం," అన్నది అన్నతో.

చెల్లెలు తన మనస్సుకొద్ద మార్పు కుంటుంటే సన్నట్టుగా అన్న అవును తినుకుని అప్పుడే రహదారి పట్టుకున్నాడు.

చెల్లెలు అన్నకేసి చూస్తూ నిలబడి ఉండగా ఆమెకు గుడిసెలో నుంచి మాటలు విని పరిచాయి :

"ఇక మనదారిన మనం పోదాం పద!"

చెల్లెలు నిర్భాంతపోయి వెనక్కు తిరిగి చూసే సరికి గుడిసెలో పిల్లికిమాయగా ఒక ఆడపిల్ల కనిపించింది.

"ఎవడు నువ్వు?" అన్నది చెల్లెలు.

"అక్కా, నేనే నీ పిల్లని, గుర్తించ లేదా?" అంటూ ఆ పిల్ల తన అసలు కథ చెల్లెలికి చెప్పింది.

ఆ పిల్ల ఒక మంత్రిగాడి కూతురు. ఆ మంత్రిగాడు ఆడవిలో ఎవరికి తెలియ

కుండా తన నివాసం విచ్చాటు చేసుకుని, తన మంత్రికీర్తిచేత తన అవసరాలన్నీ గడుపుకుంటూ కొంత కాలం బతికాడు. వాడు తన కూతురికి అయిదో ఏట కామ రూప పెద్ద్య నేర్పాడు. దాని సహాయంతో ఆ పిల్ల తన ఇష్టంపచ్చిన జంతువు రూపం ధరించి ఆ చుట్టుపక్కల కొన్ని అమడల దూరంలో బరిగే ప్రతిసంగతి తెలుసు కుంటూ ఉండేది. ఆమెకు మనుమల వెంట ఉండటం సరదాగా ఉండేది. తండ్రి మనుమల మొహం చూడకుండా కిక్కారబ్బం మధ్య ఉండేవాడు. అందుచేత ఆమె తండ్రి దగ్గరికి సామాన్యంగా వెళ్ళేది కాదు. కొద్ది కాలంక్రితం ఆ మంత్రిగాడు చని పోయాడు. అప్పటినుంచీ ఆ పిల్ల మరింత స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నది. కళ్ళెలు కొట్టే వాడి ఇంట పిల్లిగా ఉంటూకూడా ఆమె రూపం మార్చుకుని తిరుగుతూనే ఉన్నది.

అంతా విన్నాక కళ్ళెలు కొట్టేవాడి కూతురు, "అవు కొసం పోట్లాడకుండా నేను నిన్ను తినుకోవటం మంచిదయింది. మనం ఎక్కడికి పోదామంటావు?" అన్నది.

"ఇక్కడ ఈ గుడిసె తప్ప ఇంకే మున్నది? నేను చెప్పినట్లు చేశావంటే నిన్ను రాణిని చేస్తాను. ఆ తరవాత నువ్వు,

నేనూ ఎంతో సుఖంగా బతకవచ్చు.” అన్నది మంత్రగాడి కూతురు.

అమె మళ్ళీ పిల్లిగా మారిపోయి అడవి మధ్యగా దాని తిసింది. కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురు అమె వెనకే బయలుదేరింది. ఇద్దరూ ఇలా చాలాదూరం నడిచి అడవి దాటారు. అంత దూరాన వారికి ఒక కోట కానవచ్చింది.

అవ్వేడు మంత్రగాడి కూతురు కట్టెలు కొట్టేవాడి కూతురుతో, “అక్కా, మళ్ళీ నీ బట్టలన్నీ విప్పేసి డబ్బంగా ఉన్న ఈ పాద లలో కూచో. నేను ఆ కనిపించే కోటకు వెళ్లి, అక్కడి రాజుగారితో నివేక రాజు

కుమార్తెవనీ, నిన్నూ, నీ పరివారాన్ని బంది పోటు దొంగలు దోచారనీ, నీ పరివారం చెల్లాచెదరై పారిపోయిందనీ చెబుతాను. వాళ్ళు వచ్చి నిన్ను తీసుకుపోతారు. నీవు మాత్రం రాజకుమార్తెలాగే ప్రవర్తించు. మీది ఏ సగరమని వాళ్ళు అడిగితే, పిల్లిపాలె మని చెప్పు,” అన్నది.

“రాజకుమార్తెలు ఏంచేస్తారో నాకు తెలీదే! మోసం కనుక్కుని నన్ను వాళ్ళు మెత్తగా తన్నుతారేమో,” అన్నది కట్టెలు కొట్టేవాడి కూతురు భయంతో.

“ఏమీ ఫరవాలేదు. నీ దగ్గర నేను ఏదో రూపంలో ఉండనే ఉంటాను. దానికప్పు

నువు ఏదైనా చేసినప్పుడు ఎవరైనా అణి పిస్తే, మా పిల్లపాలెంలో ఇలాగే చెప్తాం, అని చెప్పి, నీకేమీ అవడరాదు," అన్నది మంత్రగాడి కూతురు.

తరవాత ఆమె ఏసుగుగామారి పాదాలన్నీ కలియబెట్టింది. నేల అంతా మట్టగిం దింది. తన స్నేహితురాలి దుస్తులు పిలి కలుచేసి అంతటా పడచేసింది. ఈ వసు లన్నీ పూర్తిచేసి, కర్మలుకొట్టేవాడి కుమార్తెను దట్టమైన పాదల మధ్య వాది, తాను వక్షిగామారి కౌటకని ఎగిరిపోయింది.

ఆ కౌటలోపల ఉండే రాజుగారి వద్దకు భటులు మంత్రగాడి కూతురిని తీసుకు

వచ్చి, "మహారాజా, ఈ పిల్ల ఒక రాజ కుమార్తె దాసిదట. మన కౌటకు అంత దూరంలో తమ రాజకుమార్తె పరివారాన్ని బందిపాటు దొంగలు దోచారని చెబుతున్నది. రాజకుమార్తె దుస్తులుకూడా వాళ్లు కాజేశా రట. ఆమె పాదం పాదలలో చాక్కుని ఉన్నదట. ఏమి సెలవు?" అని అడిగారు.

రాజుగారు ఆ భటులతో, "మీరు మంచి దుస్తులు కొన్నిపట్టుకుని, మన యువ రాజును వెంటబెట్టుకుని ఈ పిల్ల చూపే దోచికి వెళ్లండి. ఈమె చెప్పిన మాటలలో నిజం ఉన్నట్టయితే ఆ రాజకుమార్తెను సగౌరవంగా తీసుకురండి. మన ప్రాంతంపు అవస్థలలో బందిపాటు దొంగలున్నారంటే అందుకు న్యాయంగా మనమే బాధ్యుల మవుతాం," అన్నాడు.

రాజుగారి పెద్దకొడుకు రాజకుమార్తె కట్టదగిన చీరెలూ, దుస్తులూ తీసుకుని పరివారంతో సహా కౌట వెడలివచ్చాడు. మంత్రగాడి కుమార్తె తొక్కేసి ఉన్న పాదలూ, నేలా చూచిస్తూ, "ఇక్కడే నంది మమ్మల్ని దొంగలు కొట్టింది," అన్నది.

"అబ్బా, రెండు పక్షాలకూ పెద్ద యుద్ధమే జరిగినట్టుందే!" అన్నాడు రాజ కుమారుడు.

"అవును, మహారాజా! మా దొరసాని అ పాదల్లో ఉన్నది. బట్ట లిప్పించారంటే అది తీసుకుపోయి ఇచ్చి, ఆమెను ఇవతలికి తెస్తాను," అన్నది మంత్రగాడి కూతురు.

తాను తెచ్చినబట్టలు కట్టుకుని కట్టెలు కొట్టేవాడి కూతురు పాదలలో నుంచి బయటకు రాగానే రాజకుమారుడు ఆమెను మోహించాడు. ఎందుకంటే అసలే కట్టెలు కొట్టేవాడి కూతురు శనుముక్కు తిరుగుల మనిషి. రాణి వానపు దుస్తులు ధరించి నరికి పదిరెట్లు అందంగా కనబడింది. తన తల్లిదండ్రులను ఒప్పించి ఆమెను పెళ్ళాదాలని కలలుగంటూ రాజకుమారుడు కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురును మేనాలో తమ అంతావురానికి తీసుకుపోయాడు.

రానగారుకూడా ఆమెను చూసి తప్పక రాజకుమార్తె అయి ఉంటుందనుకున్నది. ఆమె, "మీ ఊరేదమ్మా? ఎక్కడికి పోతున్నావు? ఎం జరిగింది? అంతా చెప్పు," అని అడిగే నరికి కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురు భయంతో పనికిపాతూ బాపుచుమన్నది.

పక్కనే ఉన్న మంత్రగాడి కూతురు, "మహారాణి, మా అమ్మగారికి జరిగిన సంగతులు జ్ఞాపకం చెయ్యకండి, మాది విల్లిపాలెం. వానికి మా దొరసాని రాణి, పెళ్ళి, పరికరించి వెళ్ళిపోతుండేవాడు.

ఆమెకు ఇప్పుడెవరూలేరు. కష్టాలలో ఆదుకున్నారు గనక మీరే ఆమెకిక బంధువులు," అని చెప్పింది.

కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురికి రాణి కొన్ని నగలుకూడా పెట్టి అదరించింది. ఆ నగలన్ని పెట్టుకుంటే ఆ ఎల్ల మరింత అందంగా కనబడింది. అమే, ఆమె దాని నని చెప్పకునే మంత్రగాడి కూతురూ ఉండటానికి ఒక గది ప్రత్యేకించారు. భోజనానికి తప్ప ఆమె ఆ గదిదాటి వచ్చేదికాదు. రాజు కొడుకు మాత్రం ఏదో పంకపెట్టుకుని రోజుకు రెండు మూడుసార్లు ఆమె గదికి వెళ్ళి, పరికరించి వెళ్ళిపోతుండేవాడు.

కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురు అన్నవిధాలా తన స్నేహితురాలు చెప్పినట్లుగానే నడుచు కునేది. ఆమె చేసేపనులు రాణికి ఆశ్చర్యం కలిగించినప్పుడు ఆమె, "ఇది మా పిల్లి పాలెం ఆచారం," అంటూండేది.

ఆమె నిజంగా రాజకుమార్తె అవునే కాదో తెలుసుకోవటానికి రాజు, రాణి కలిసి కొన్ని పరీక్షలు పెట్టారు. ఎందుకంటే తమ పెద్ద కుమారుడు ఆ పిల్లను ప్రేమించి పెళ్ళాడ గోచుతున్నట్టు వాళ్ళకు తెలిసింది. అలాటప్పుడు ఆమె నిజంగా రాజకుమార్తె నని రూఢి చేసుకోకపోతే తరవాత ఏమను కుని ఏం లాభం?

అయితే మంత్రగాడి కూతురు ఏ ఈగ రూపంలోనో, దోమరూపంలోనో అనుక్షణమూ వారి సమీపంలో తిరుగుతూ వారు పెట్టదలిచిన పరీక్షల వివరాలు తెలుసుకుని తన స్నేహితురాలితో చెప్పి, ఎలా మనులు కోవాలో తెలిపేది. అందుచేత కట్టెలుకొట్టే వాడి కూతురు ప్రతి పరీక్షలోనూ నెగ్గింది. తన హోదాకు తగిన ఆనవాలలోనే కూచున్నది, తన హోదాకు తక్కువైన పంటకాలు వద్దినై వాటిని ముట్టుకోలేదు. ఒక సారి రాణిగారు తమ అతిథి పడుకునే హంసతూలికాతల్పం అడుగున ఒక గడ్డి పోచ పెట్టింది. మర్నాడు తెల్లవారగానే ఆమె కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతుర్ని, "రాత్రి సుఖంగా నిద్రపోయావా, అమ్మా?" అని అడిగింది.

"ఎందు కడుగుతారు? పరుపు కింద ఏదో దుంగ ఉన్నంత బాధ కలిగింది. తెల్ల వాడ్లా ఆ కోటా, ఈ కోటా పడ్డాను. కారణం ఏమిటో తెలియదు," అన్నది కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురు.

ఇలా ప్రతి పరీక్షలోనూ నెగ్గేసరికి ఆమె మీద రాజుకూ, రాణికి గురి కుదిరింది. తమ పెద్దకొడుకు పిల్లిపాలెం యువరాణిని చేసుకోవటానికి వారు సమ్మతించారు. పెళ్ళి

ముహూర్తంకూడా ఏర్పాటయింది. వివాహం కన్యమొక్క స్వగృహంలో జరగాలి గనక పెళ్ళికొడుగు తన పరివారంతో బయలుదేరటానికి నిశ్చయించాడు.

వ్యవహారం ఇంతవాకా వచ్చేసరికి కట్టెలుకొట్టేవాడి కూతురికి భయంపట్టుకున్నది. పిల్లిపాలెం ఎక్కడ ఉన్నది? ఆక్కడికి వెళ్ళేదారి ఎటు? అమె తన స్నేహితురాలైన మంత్రగాడి కుమార్తె మీద మండిపడి, "నీ మూలకంగా నే నేని చిక్కులో పడ్డాను. ఇక నిజం తెలిసి పోతుంది. నన్ను విళ్ళు తల తీసేస్తాను!" అని కంట నీరు పెట్టుకున్నది.

"అక్కా, నీ కెందుకు లేనిపోని విచారం? అన్ని ఏర్పాట్లూ చెయ్యటానికి నేనున్నాను గదా. ముహూర్తం ఇంకా వారం రోజులున్నది. ఈ రోజుల నేను వెళ్ళి నీకు ఒక కోట, రాజ్యమూ అన్ని ఏర్పాటు చేసి వస్తాను," అని మంత్రగాడి కూతుడు ఆ చాత్రికి చాత్రే పక్షిరూపంలో ప్రయాణమై, అక్కడికి అయిదామడ దూరాన, కొండల మధ్య ఉన్న ఒక కోటకు వెళ్ళింది.

దాదాకాలంగా ఆ కోటలో ఒక చికటి రాక్షసి ఉంటున్నది. ఆ రాక్షసిలో ఉండే ప్రత్యేకమైన గుణం ఏమంటే అది సూర్య

కాంతి కొంచెంకూడా భరించలేదు. కాని చికటిలో దాని శక్తి అపారం. అది ఎనుగులపంట బంతువులనుకూడా చాత్రివేళ చంపగలదు. అందుచేత ఆ రాక్షసి చికటి పడగానే కోట నుంచి బయటికివచ్చి, ఆ చుట్టుప్రక్కల దొరికిన జంతువులనూ, మనుమలనూ చంపితిని, తెల్లవారక మునుపే తన కోటకు తిరిగివచ్చి పగలల్లా చికటిగదిలో నిద్రపోతుంది.

మంత్రగాడి కూతుడు మారురూపంలో ఎన్నేసార్లు ఈ కోటకు వచ్చింది, చికటి రాక్షసిని చూసింది, దాని రహస్యం తెలుసుకుని ఉన్నది. అందుచేత అమె అర్థచాత్రివేళ

రాక్షసి ఉండే కొటను చీలి లోపల ప్రవేశించి, కొట వారిని తలుపులకు రాక్షసిపెట్టే అనవగడియ పెట్టెని రాక్షసిరాక కోసం ఎదురు చూడసాగింది.

తూర్పు తెల్లవారే సమయాన రాక్షసి వచ్చి తలుపులు నెట్టింది. కాని అవి తెరుచుకోలేదు. కాను రాత్రి వేటకుపోయి ఉన్న సమయంలో ఎవరోవచ్చి లోపల ప్రవేశించారని తెలుసుకొని రాక్షసికి చాలా కోపం వచ్చింది. తన కొటలోకి ప్రవేశించడానికి ఎవరికి గుండెలున్నాయి? "ఎవరు లోపల? తలుపు తియ్యి! లెకపోతే చంపేస్తా!" అని రాక్షసి పెడబొబ్బ పెట్టింది.

"నేనే సత్తా! చిట్టి గారెని!" అని మంత్రగాడి కూతురు లోపలి నుంచి తొణకకుండా జవాబు చెప్పింది.

ఆ జవాబు విన్నసరికి రాక్షసికి మరింత మండి పోయింది.

"చిట్టిగారెకు నేనంటే అంత అలక్ష్మిమా? తలుపు గడియ పెడతావా? వేగిరం గడియ తియ్యి!" అని రాక్షసి అరిచింది.

"ముందు నా కథ విను, అత్తా! తలుపు తీస్తానూ! నేనేమో మొదట పప్పును. నన్నేమో ముందు నానబెట్టారు. తరవాత ఎండ బెట్టారు. తరవాత దంచారు, తరవాత చెరిగారు—" అని మంత్రగాడి కూతురు

దీర్ఘాబుతినూ చిట్టి గారె కథ ప్రారంభించింది. రాక్షసి కోపం వట్టలేక తలుపును గట్టిగా తన్నింది. కాని ఆ తలుపు ఆ రాక్షసి పెట్టినదే కావటంచేత కొంచెం కూడా కదలలేదు.

"నా కథ విసకుండా తలుపుతడితే నేను తీయనే తీయను! నేనేమో మొదట పప్పును. నన్నేమో ముందు నానబెట్టారు. తరవాత ఎండబెట్టారు, తరవాత దంచారు, తరవాత చెరిగారు, తరవాత తిరగట్టాసాని విసిరి పిండిచేశారు. పిండిని తడిపి పెట్టారు. అందులో ఉప్పువేశారు—" అంటూ మంత్రగాడి కూతురు మళ్ళీ కథ ఎత్తుకున్నది.

రాక్షసి తూర్పుకేసి చూస్తే అప్పటికే భజ్జున తెల్లవారి పొయింది, ఇంక సూర్యుడు వచ్చేస్తాడు. లోపల ఉన్న చిట్టిగారె తలుపు తియ్యకుండా ఇలాగే బయట ఉంచితే తనకు చావు తప్పదు. అందుచేత చికటి రాక్షసి పెడబొబ్బలతో లోపల ఉన్న మనిషిని భయపెట్టాలని చూసింది. తరవాత బతిమాలింది.

"నా బుల్లి చిట్టిగారె! గడియతియ్యి! నిన్నేమీ ఆనను! నీకు బోలెడంత బంగారం ఇస్తాను. మునులిస్తాను!" అన్నది రాక్షసి.

రాక్షసి తన కథకు అడ్డుపచ్చినప్పుడల్లా మంత్రగాడి కూతురు, "నా కథ పాడు

చేశావరా! మళ్ళీ చెయితా విను. మధ్యలో అడ్డురాకుండా నన్ను కథ చెప్పనిస్తే నే గదియ తీస్తానుగా!" అంటూ మళ్ళీ చిట్టి గారె కథ మొదలు పెట్టేది.

ఇంతలో సూర్యోదయం కానే అయింది. ఎండ మీదపడటం అరంభం కాగానే చీకటి రాక్షసి మంచుదిబ్బలాగా కరిగి పోసాగింది. త్వరలోనే దాని శరీరమంతా నిస్సార మయింది. స్పృహ తప్పిపోయింది. మూరెడు పొద్దెక్కిసరికి శోట ద్వారం వెలవల చీకటి రాక్షసి చర్మం తప్ప ఇంకేమీ మిగలలేదు.

మంత్రగాడి కూతురు పని సగం అయి పోయింది. ఆమె అచుట్టువట్ట ఉండే గ్రామాలకు వెళ్ళి అక్కడి జనంతో, "చీకటి రాక్షసి చచ్చి పోయింది. శోటలో ఇళ్ళన్నీ మీరు మళ్ళీ ఆక్రమించుకోవచ్చు. ఈ శోటకు పిల్లిపాలెం అని పేరుపెట్టాను. త్వరలోనే మన మహారాజుగారు వచ్చి ఇక్కడ పెళ్ళి

సంబరం జరపబోతున్నారు," అని వివరంగా చెప్పింది.

తరవాత ఆమె వచ్చినట్టే, తన స్నేహితు రాలి దగ్గరికి తిరిగి వెళ్ళి, "అన్ని ఎర్పాట్లూ పూర్తి అయ్యాయి. మనం వెళ్ళటమూ, ని పెళ్ళి జరపటమూ తరువాయి. పిల్లిపాలెం పొరులు పెళ్ళి ఎర్పాట్లన్నీ ఇప్పుడే ప్రారంభించాడు," అని జరిగిన సంగతి అంతా ఆమెకు చెప్పింది.

తరవాత కట్టెలు కొట్టేవాడి కూతురూ, ఆమెను పెళ్ళాడే రాజకుమారుడూ సవరి వారంగా తరలివచ్చారు. మంత్రగాడి కూతురు దారి చూపింది. రాక్షసి శోట లోకి జనం ప్రవేశించి, పెళ్ళి ప్రయత్నాలు కూడా చేశారు. అక్కడ కట్టెలు కొట్టే వాడి కూతురికీ, రాజకుమారుడికీ వైభవంగా పెళ్ళి అయింది. తరవాత రాజకుమారుడి తమ్ముడు మంత్రగాడి కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. అంతా సుఖంగా ఉన్నారు.

మాటల దుకాణం

పూర్వం ఒక గ్రామంలో ఒకపిండ దుకాణం ఉండేది. అది "మాటల దుకాణం." ధర్మ పాలుదనే ఒకాయన ఆ దుకాణాన్ని నడిపే వాడు. ఆయన ఒక్కొక్క చీటిమీద ఒక్కొక్క సలహా రాసపెట్టి, కావలసిన వారికి కావలసినన్ని సలహాలు అమ్మేవాడు. ఒక్కొక్క చీటి ఖరీదు నూరు రూపాయలు. ఈ చిట్లు కొన్నవారు వాటిలోని సలహాలు పాటించి లాభం పొందుతూండేవారు.

ఒకనాడు ఆ దుకాణానికి ఒక శ్రేష్టి వచ్చాడు. ఆయన ధనికుడు. మాటల దుకాణంలో ఆయన మూడు వందలదిద్దు మూడు సలహాలు కొనుక్కున్నాడు. ఆ సలహా లెవంటివి:

"ప్రయాణమై వెళ్ళిటప్పుడు భార్యకు వివరాలు చెప్పరాదు."

"చారిలో భోజనం చేయవలసివస్తే చారికి నమివంగా భోజనం చెయ్యరాదు."

"తొందరపడి ఎవరితోనూ దేన్నిగురించి వంచెం చెయ్యరాదు."

ఈ సలహాలను కొనుక్కుని శ్రేష్టి ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు. వీటిలో యథార్థం ఎంత వరకు ఉన్నదీ తెలుసుకోవాలని ఆయనకు కుతూహలం కలిగింది. భార్యతో చెప్పకుండా ఆయన తొమ్మిది సంచులలో తొమ్మిది వేల రూపాయలు తీసుకుని, బండి మాట్లాడుకుని, వ్యాపారం చెయ్యటానికి బస్తీకి బయలు దేరాడు.

శ్రేష్టి కొంతదూరం ప్రయాణంచాక భోజనం చేశాడని అయింది. చారికి కొంత దూరంలో బావి కనిపించిన చోట బండి ఆపి, బావి సమీపంలో భోజనంచేసి మళ్ళీ ప్రయాణమయ్యాడు. కొద్దిదూరం వెళ్ళాక సంచులు లెక్క చూసుకుంటే, తొమ్మిది ఉండవలసినవి ఎనిమిదే ఉన్నవి. బావి వద్దకువెళ్ళివెతికితే పొయిన సంచి దొరికింది.

అది అక్కడే ఒక గడ్డి కుప్పకింద పడి ఉన్నది. తాను డబ్బిచ్చి కొనుక్కున్న సలహాలలో ఒకటి మేలుచేసింది. శ్రేష్టి సంతోషించాడు. తాను దారిలోనే భోజనం చేసినట్టయితే ఆ సంచినీ దారేపాయ్యేవాళ్ళు ఎవరో ఒకరు తీసుకుని ఉండేవారే.

ఆ సంచి తీసుకుని అయన బండి వద్దకు వస్తుండగా అయన కాలికి ఒక పిచ్చి పుచ్చకాయ తగిలింది. చిత్రమేమంటే, అది తగలిగానే అయన కాలికి ఎంతో కాలంగా మానకుండా ఉన్న పుండు ఒకటి తుడిచి పెట్టినట్టు నయమయింది. ఆ కాయలో ఏదో మహత్తు ఉండి ఉండాలనుకుని, దానిని

తెరుగు ప్రయాణంలో తీసుకుపోయే ఉద్దేశంతో అయన బావి సమీపంలో గుర్తుగా ఒకచేట పాతిపెట్టి, బండిఎక్కి ప్రయాణం సాగించాడు.

బస్టిలో వ్యాపారం బాగా కలిసేవచ్చింది. శ్రేష్టి పుష్కలంగా ధనం సంపాదించి, దారిలో తాను దాచిపెట్టిన పుచ్చకాయ మాట మరిచి, మరొక దారిన స్వగ్రామానికి తిరిగి వచ్చాడు.

అయన తిరిగి వచ్చేనాటికి ఆ గ్రామంలోని లంకాధికారి రాచపుండుతో బాధ పడు తున్నాడు. ఆ రాచపుండు నయం చేసిన వారికి పదివేల రూపాయలిస్తానని అయన చాటంపు చెయించాడు. ఏమంటే, ఎంతో మంది దానికి తగిన చికిత్స చెయ్యలేక పోయారు. ఈ సంగతి వినగానే శ్రేష్టికి తాను దాచిన పిచ్చి పుచ్చకాయ జ్ఞాపకం వచ్చింది. అది తెస్తే లంకాధికారి రాచపుండు నయమవుతుంది, తనకు పదివేలు బాధం వస్తుంది. ఈ సంతోషంలో అయన తాను కొనుక్కున్న సలహాలను మరిచిపోయి, తాను దాచిపెట్టిన పిచ్చి పుచ్చకాయ సంగతి, తాను దాన్ని తీసుకొచ్చి చికిత్సచేసి పదివేలు సంపాదించుకునేటందుకు అవకాశం ఉన్న సంగతి భార్యకు చెప్పేసి, "నేను ఇప్పుడే లంకా

కారి వద్దకు వెళ్ళి ఆయన చేత ఒప్పందం రాయించుకుని వస్తాను. రేపు బయలుదేరి వెళ్ళి ఆ కాయ తెచ్చుకోవచ్చు," అన్నాడు.

శ్రేష్ఠిగారి భార్య మరుక్షణమే ఈ విషయం మంతా పూసగుద్దిసట్టు పొరిగింటి అవిడకు చెప్పింది. అవిడ తన భర్తకు చెప్పింది. శ్రేష్ఠి లంకాధికారి ఇంటికి పోయేదారిలో పొరుగింటివాడు వచ్చి ఆయనను కలుసుకున్నాడు. మాటల సంధర్భంలో ఇద్దరూ ఒకేవనిమీద వెళుతున్నట్టు స్పష్టమయింది.

"ఆ లంకాధికారి రాచప్పండు ఏలా నయం మవుతుంటే నాకు తప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదు," అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

"ఆ రాచప్పండు నాకూ తెలుసును," అన్నాడు పొరుగువాడు.

"లంకాధికారి పుండు నయం చెయ్యటం నీ పల్ల కాదు," అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

"నయం చెప్తాను. చాతనైతే పందెం కాదు!" అన్నాడు పొరుగువాడు. శ్రేష్ఠి తాను కోనుక్కున్న సలహాలు మళ్ళీ మరిచిపోయి, తన పొరుగువాడు ఆ రాచ పుండు నయంచేసే పక్షంలో ఆయన తన ఇంటి దేన్ని తాకితే దాన్ని ఇచ్చేస్తానని పందెంచేశాడు.

పొరుగువాడు ఆ సాయంకాలమే బయలుదేరి నూతి వద్దకు వెళ్ళి శ్రేష్ఠి చాచిపెట్టిన

విచ్చి పుచ్చకాయను తవ్వితీసి తెచ్చి, లవణాది కాఠి రాచపుండుకు దాన్ని తగిలించి నయంచేసెనాడు.

శ్రేష్ఠి ఇంకా బయలుదేరక ముందే ఇంతా జరిగిపోయింది. అన్నప్రకారం తన పొరుగువాడు తన ఇంటిలోకి వచ్చి తన ఇనవ పెట్టె తాకితే ఏం కాను? తన సంపద వేలకువేలు అందులో ఉన్నది. తాను సలహా లను పాటించక పొవటంచేతనే ఈ ప్రమాదం వచ్చి పడింది. తాను పుచ్చకాయ కోసం పొదోతున్నట్టు భార్యకు చెప్పాడు; అంత టితో పొనివ్వక తొందరపడి పొరుగువాడితో పంపెం చేసుకున్నాడు.

శ్రేష్ఠి పరిగెత్తుకుంటూ మాటల దుకా నానికి వెళ్ళి ధర్మపాలుడి కాళ్ళమీదపడి, జరిగినంతా చెప్పి, తనకు సప్తం కలగకుండా ఉపాయం చెప్పమన్నాడు.

"జరిగిందేదో జరిగింది. నీ ఇనవ పెట్టెను అటకమీద పెట్టించి, పొరుగువాడు వచ్చే

సరికి అటకకు నిచ్చెనవేసి ఉంచు. నేను కూడా వస్తాను," అన్నాడు ధర్మపాలుడు.

పొరుగువాడు శ్రేష్ఠి ఇంటికి వచ్చి తన పంపెం వసూలు చేసుకుంటాడని తెలిసి సలుగుడూ పొగయారు. ఆ సాయంకాలం వదిమింది ఎరిగినవాళ్ళను వెంట బెట్టుకుని పొరుగువాడు శ్రేష్ఠి ఇంటి లోపలికి ప్రవేశించాడు. అటకా ఇటూ చూశాడు. ఇన ప్పెట్టె కనిపించలేదు. అటకా, నిచ్చెనా కని పించాయి. ఇనప్పెట్టె అటకమీద ఉన్నది. నిచ్చెన ఎక్కటానికి గాను పొరుగువాడు దాన్ని పట్టుకున్నాడు.

"శ్రేష్ఠీ, నిచ్చెనతాకాడు. ఇక అది నీది కాదు. పంపెంలో నీవు ఓదావు," అన్నాడు ధర్మ పాలుడు.

దీనికి పొరుగువాడు అభ్యంతరం చెప్పాడు. కాని అక్కడ చేరినవారంతా ధర్మపాలుడు చెప్పినది ధర్మమే నన్నారు. అయిన ధర్మాన శ్రేష్ఠికి పెద్ద సప్తం తప్పింది.

విశ్వామిత్రుడు పుష్కరంలో చేరిన తపస్సుకు మెచ్చి ఒకనాడు బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై అయినకు యును అని పేరుడు ఇచ్చాడు.

దానికికూడా తృప్తిపడక విశ్వామిత్రుడు మరింత దీక్షగా తపస్సు సాగించాడు. ఈ సమయంలో అయినకు ఒకనాడు ఒక తీర్థంలో స్నానం చేస్తూ మనక అన్న ఆహారం కనిపించి మనస్సు కలిగింది. అయినకు తన తపస్సు విడిచివేసి మనకకు తన శిష్యుడనైకి వెళ్ళుచున్నాడు. అమిత వచ్చేరు ముఖంగా గడిచాడు.

ఆ తరువాత అయినకు తన పోరపాటు తెలిసపెట్టింది. తన తపస్సు భంగం చెయ్యటానికి దెవతలు మనకను పంపారేమోననుకున్నాడు. అయినలో ముచ్చట గడిచింది.

తనను కవిస్తాడమోనని మనక భయపడింది. కాని విశ్వామిత్రుడు కామను ఏమీ అనక, "ఇందులో నీ తప్పేమీ లేదు, తప్పంలో వాడు, నీకు నీవు నీవుపో" అన్నాడు.

ఆ తరువాత అయినకు ఈ తీర్థ దిక్కుగా వయలయల వాడు అయినలో కొంతకాలం నివసిస్తూ మనక దామనిస్తూ తపస్సు చేశాడు. చివరకు బ్రహ్మ దెంబు వదిలి, తన శిష్యుడనై మనకకు వచ్చాడు.

విశ్వామిత్రుడు ముచ్చట, "అప్పుడు నీను ఇంకెందులా వయలయల వాణ్ణా?" అని అడిగాడు.

"నీకు నీవు జితేంద్రియమేపు కావు, అన్నాడు బ్రహ్మ.

అతని పేరును. కాబట్టి అతని పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును

అతని పేరును. కాబట్టి అతని పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును

అతని పేరును. కాబట్టి అతని పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును
 పేరును వాడుచుకొని పేరును పేరును

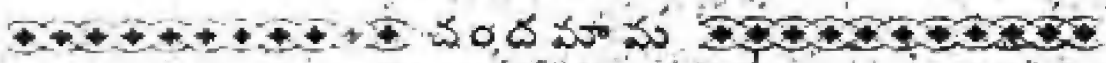

అప్పుడా ధైర్యతల విన్నాగమునె తెలుసుకుని
 ఆయన రంభను రాముకమ్మని ఎవరచాడు
 గారిచుడూ మున్నుడుమూ పొరిపోయాయ్.

మరుక్షణమే అర్జును, "అయ్యో
 ఎందుకు శపించాడు? కాపాల్సి ఎందుకు
 నిగ్రహించుకొలేక పాచాడు?" అని వక్లా
 త్రాఫపడ్డాడు. ఎవరేమిచేసిచాళోపపడరాదని
 ఆయన తిర్మానించుకున్నాడు. తపస్కుడైతే
 బ్రాహ్మసత్వం. పాపించితరాని నిశ్చ
 రించుకున్నాడు.

ఈ ఉద్దేశంతో ఆయన ఉత్తరాన్ని వెడిచి
 తోచ్చు దిక్కుడుపోయి, మౌనప్రతల
 అపలరందించి, తపస్సు సాగించాడు.
 అ తపస్సుయొక్క వెడికి మూడు లోకాలూ
 దగ్ధమయేటట్లు కనిపించింది. ఆ స్థితిలో
 చేపితలు మొరపెట్టకొగా, బ్రహ్మ వచ్చి
 విన్నామితున్నా, "బ్రహ్మారీ, నీకు బ్రాహ్మ
 సత్వం వచ్చింది." అన్నాడు.

విన్నామితున్నా, చాలా సలతోపించి
 "నేను బ్రహ్మారీనని పసిముదూ విప్పుకుండా
 తృప్తిపడకాను." అన్నాడు. దేవతల
 పనిముట్ల ప్రార్థించి ఆయన చేత విన్నా
 మిక్కుడు బ్రహ్మారీ అని అప్పులచారు పన్ను
 విన్నామితులకు కలహంవాయి స్పృహల
 విచ్చింది.

అమరావతి

అమరావతి ఆంధ్రదేశంలోని గుంటూరుకు 22 మైళ్ళ దూరాన కృష్ణానది తీరాన ఉన్నది. సాత వాహనుల కాలంలో ఆంధ్ర రాజధానిగానూ, దక్షిణ భారతంలో మహాయాన బౌద్ధమతానికి శైల్యం గానూ ఉండిన చార్యకటక నగరపు శివార్లలో ఈ అమరావతి ఉండేది. భారత దేశంలోని ప్రముఖ బౌద్ధ శైల్యాలన్నిటినీ సందర్శించిన హయాన్ త్సాంగ్ అనే చైనా యాత్రికుడు 7 వ శతాబ్దంలో ఈ ప్రాంతాన్నికూడా చూశాడు.

అమరావతి వద్ద బయటపడిన అద్భుతశిల్పాలు 2000 ఏళ్ళనాటివి. ఆ కాలపు ఆంధ్రుల ఆఖండ శిల్పసంపద వీటిలో కానవస్తుంది. ఇవి ఒక్క సారిగా బయటపడలేదు. 1797 లో మొదటి సారిగా ఇవి పొగ్గాయ్యల దృష్టిని ఆకర్షించాయి. అయినా ఈ శిథిల శిల్పాల చారిత్రక విలువ బయట

పడేనాటికి అమరావతి స్థూపం అనేది పూర్తిగా ధ్వంసమై పోయింది. ఈ నాడు అమరావతి శిల్పాలు కొన్ని లండనులోనూ, కలకత్తాలోనూ, మద్రాసులోనూ, అమరావతిలోనూ ఉన్నాయి. 2000 ఏళ్ళనాటి ఆంధ్రుల దుస్తులూ, ఆలంకరణలూ ఊహించడానికి ఈ శిల్పాలు సహాయకారిగా ఉన్నాయి.

అమరావతి వద్ద శిల్పఖండాలతోబాటు కాననాలు కూడా దొరికాయి. వీటిలో కొన్ని మౌర్య లిపిలోనూ, కొన్ని సాతవాహనుల లిపిలోనూ, కొన్ని ఇక్ష్వాకుల లిపిలోనూ ఉన్నాయి. అందుచేత అమరావతి స్థూపం మౌర్యుల నాటి నుంచి ఇక్ష్వాకులదాకా ప్రసిద్ధిలో ఉన్నదనుకోవచ్చు. ఈ స్థూపంయొక్క అక్కరిని కర్నూల్ కాలిన మెకంట్ అనే ఆయన అనేక ఆధారాలతో పునర్నిర్మింప చేశాడు.

ప్రశ్నోత్తరాలు

© 1977

1. మల్లెల శివరామ కృష్ణ, బొంబాయి - 22

మామయ్యా, "బాలకాండ" [అగస్త్య] లో అహల్య ఎవరికి కనబడకుండా అశ్రమంలో తపస్సమాధిలో ఉండిపోయినదని వ్రాసితిరి. నేను చదివిన రామాయణములో అహల్య రాయగా మారిపోయినదనియు, రాముని పాద ధూళి తగులుచితే ఆమెకు శాపవిముక్తి కలిగినదని యున్నది. మరి ఏది నిజము?

ఈ సంఘటన్ని గంగా పడిమంచి పాఠకులు వెల్లడించారు. రామ కథ అనేక పురాణాలలో ఉన్నది. రామాయణాలే అనేకంగా ఉన్నవి. మేము వాల్మీకి రామాయణాన్ని మాత్రమే అనుసరిస్తున్నాము. అహల్యకు గోతముచిచ్చిన శాపం వాల్మీకి మాటలలో గది. "వాయుభవ, నిరాహార, తవ్యంతి తన్మగాయినీ, అన్యగ్గా నర్వచూతానా మాశ్రమేన్మి న్నపిత్స్యసి." అహల్యను పాపాణికమ్మని గోతముడు శపించినట్లు పచ్చ పురాణంలో ఉన్నట్లు.

2. వాన్తి కనకమిర్ల, బెజవాడ

మామా, అట్ట చివరనున్న మహాభారతము కొద్దిగానే వేయుచున్నారు. అది చాలటం లేదు. ఇంకొంచెం వేయకూడదా?

యుద్ధపర్వం చాలా పేజీలు వేసి వారికి బొమ్మలు రాయించటం నిరసయోగమనే ఉన్నకంటే అక్క పేజీ మాత్రమే భారతానికి ప్రత్యేకించాము.

3. ఎల్. కస్తూరిబాయి, ఖమ్మంమెట్ట

మాడు, అన్నయ్య! ఆ చందమామ యింత వెలుగు వెన్నెల గాల్చి బాట సారులకు, కష్టజీవులకు సహాయము చేస్తుంది. ఈ "చందమామ" ఎవరికి సహాయము చేస్తుంది?

ఆ చందమామ నెలనెలా కథలు చెబుతుందా? గేయాలు పాడుతుందా? ప్రశ్నలకు సమాధానాలిస్తుందా?

4. జి. తియోబేటి, ఎకాబుబుమ్మ

ఆస్మయ్యా, "దక్షిణజ్ఞము" [ఆగస్టు] చివరి పేజీలలో "ఈమను మోయుచు" అని వ్రాసినారు. కాని సతీదేవికి ఈమ అనే పేరు ఉన్నట్లు ఎక్కడా చదివినట్లు జ్ఞాపకము లేదు.

సతీదేవికి ఈమ అనే పేరు తెలియటం విచిత్రం. అయినా సతీదేవి హర్షణగా వ్యర్థంనని, ఆమెకు ఈమ అనే పేరుకూడా ఎప్పుడింతనీ అనుకున్నాక సతీనికూడా ఈమ అని దానికి కవికి స్వాతంత్ర్యం ఉన్నది. సతీ చనిపోగానే ఆమెకు ఈమ అనే పేరు తగి లించుటలో స్వారస్యం లేదా?

5. కె. సుందరదేవి, పొదిలి

మామయ్యా, కళ్యాణుడు మహాముని కదా దేవతగా చిత్రించారు. దీతి ఎవరు? వారి వివాహము ఏ విధముగా అయినది?

కళ్యాణుడు ప్రజాపతి, బ్రహ్మలాభివాదు, యుషి కాదు. ఈయన దక్ష ప్రజాపతి కూతుళ్లను వన్నెందు మందిని పెళ్ళాడాడు. వారిలో రెండువది దీతి.

6. కె. లక్ష్మణరావు, విజయవాడ

"చందమామ"కు మేము చంపే ప్రశ్నలకు జవాబు లివ్వకపోవటం ఆంధులకు మేము అర్థమము కామని తమ ఉద్దేశ్యమా?

జవాబులు ప్రశ్నలనుబట్టి వస్తాయిగాని, ప్రశ్నించేవారి అర్హతలు మోచించే యంత్రా లేవి మా పద్ధతివే!

7. యిస్. మనోహరరావు, నిజామాబాదు

మహాభారతం [ఆగస్టు]లో సహదేవుడు శకునిని చంపినట్లు వ్రాశారు. కాని నేను, భీముడు చంపినాడని మరొక వ్యస్తకంలో చదివాను. ఇది మీ పొర పాట? లేక—

మా పొరపాటు కాదు.

8. విచ్చిక మల్లేశ్వరరావు, మోరె

గుండు భీమన్న కథలు ఎవరు ఎప్పుడు వ్రాసేరో తెలియజేస్తారా?

ఈ కథలు కర్ణాటక ప్రాంతంలో చాలా కాలంగా ప్రచారంలో ఉన్నాయి. ఎవడు రాశారో తెలియదు.

అట్టచివరిబొమ్మ

దుర్యోధనుడు మడుగులో ప్రవేశించాక సంజయుడు అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు. కొద్దిసేపటికి అయనకు కృష్ణుడూ, కృతవర్మా, అశ్వత్థామూ ఎదురుపడి, దుర్యోధను చెక్కడ అది అడిగాడు. దుర్యోధనుడు మడుగులో దాగిన సంగతి సంజయుడి వల్ల విని అశ్వత్థామ ఎదున్నా. "మే మింకా బతికి ఉన్నామని అతనికి తెలియదుకాబోలు. మేము ముగ్గురమూ, కానూ కలిసి వైరుణను ఓపించి ఉండుమే," అన్నాడు.

తరవాత వారు సంజయుణ్ణికూడా ఒక రథంతో ఎక్కింయకుని కపిరాజుకు వచ్చారు. మార్గాస్తమయ మవుతున్నది. దావగా మిగిలిన తటులూ, వృద్ధ సైనికులూ ప్ర బనాన్ని పాస్తినాపురానికి తీసుకుపోతున్నారు. సర్వసమైహయిన కపిరంలో ఉండటానికి మనస్కరించక కృప కృతవర్మాశ్వత్థామలు దుర్యోధనుడు దాగివున్న మడుగుకని వెళ్ళారు.

యుద్ధంలో తమకు బయం లభించినందుకు దర్మరాజూ, అయన తమ్ములూ చాలా సంతోషించారు. దుర్యోధనుణ్ణి చంపి ఉత్తేశంతో వారు యుద్ధరంగమంతా తిరిగి, అతన్ని ఎక్కడా కానక తమ కపిరాలకు తిరిగివెళ్ళారు.

తరవాత కృప కృతవర్మాశ్వత్థామలు మడుగు దగ్గరికి వచ్చి ఎలుగెత్తి, "రాజా, బయటికి రా, నీ శత్రువులైన పాండవులతో యుద్ధంచెయ్యి. నీకు మేము ముగ్గురమూ అండగా ఉంటాం. గెలిస్తే రాజ్యం, చస్తే పిరన్నర్లం!" అని హెచ్చరించారు.

దుర్యోధనుడు "మనం అరిచిపోయి ఉన్నాం. ఈ రాత్రికి వెళిమించి రేపు పాండవులతో యుద్ధం చేద్దాం," అన్నాడు.

కాని అశ్వత్థామ ఇవ్వుడో యుద్ధం చేద్దా మన్నాడు. శత్రుసంహారం చేస్తానని కపిరాలు చెగాడు. మడుగులో నుంచి దుర్యోధనుడూ, వెలసల నుంచి అతని మిత్రులూ ఈ విధంగా మాట్లాడుకునే మాటలు కొందరు కబికవాళ్ళు చెప్పలవడ్డాయి. ఆ కబికవాళ్ళు నిత్యమూ వీముడికి మాంసం ఇచ్చేవాళ్ళు. వారు పాండవ చిరానికి వెళ్ళి, వీముడితో ఆ రహస్యం కాస్తా చెప్పేగారు. త్వరలోనే కృష్ణుడూ, దర్మరాజూ, వీముడూ, మిగిలిన పాండవయోధులూ మడుగు వద్దకు వచ్చారు. వారు రావటం గమనించి కొరవయోధులు ముగ్గురూ దూరంగా వెళ్ళి పోయారు. దర్మరాజూ దుర్యోధనుణ్ణి నూలిపోలి మాటలాడి చెప్పకట్టాడు. అందుకు పరితంగా దుర్యోధనుడు తన శత్రువులలో ఏ ఒక్కడితోనైనా గదాయుద్ధం చెయ్యటానికి పూనుకుని మడుగులో నుంచి పైకి వచ్చాడు. వీముడు దుర్యోధనుడితో యుద్ధంచెయ్యటానికి సిద్ధపడ్డాడు.

అంతలో బలరాముడు తిర్రయాత్రల నుంచి తిరిగి వచ్చాడు. తన కిమ్మలైన వీమ దుర్యోధనులు గదా యుద్ధంలో తమ బలా బలాలను నిర్ణయించుకోతున్నారని విని అయన కూడా మిగిలినవారితోబాటు ప్రేక్షకుడుగా ఉండటానికి ఒప్పకున్నాడు. అప్పుడు వీమ దుర్యోధనులు గదాయుద్ధం అరంభించారు.

ఫోటోవ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమానం రు. 10 లు

ఈ ఫోటోల వ్యాఖ్యలు 1961 డిసెంబరు సంచికలో ప్రకటింపబడును.

★ పై ఫోటోలకు నరికిన వ్యాఖ్యలు అక్కడ మాటలోగాని, చిన్న వాక్యంలోగాని కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలూ సంబంధం వుండాలి.)

★ అక్టోబరు నెల 20వ తేదీ లోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. తరువాత చేసే వ్యాఖ్యలు ఎంత మూతమూ పరిశీలించబడవు.

★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా వున్న నెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రు. 10/లు బహుమానం.

★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పాఠ్యశాస్త్రమైన వ్రాసి, ఈ అడ్డనుకు పంపాలి.- చందమామ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, ముద్రాణం-26.

అక్టోబరు నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి ఫోటో : కర్రలతో మేడ

రెండవ ఫోటో : కప్పజీవుల నీడ

పంపినవారు : దేవ సుబ్బారావు,

నెచ్చినారెం (P.O.) తూ. గోదావరి జిల్లా.

బహుమతి మొత్తం రు. 10/- ఈ నెలాఖరులోగా పంపబడుతుంది.

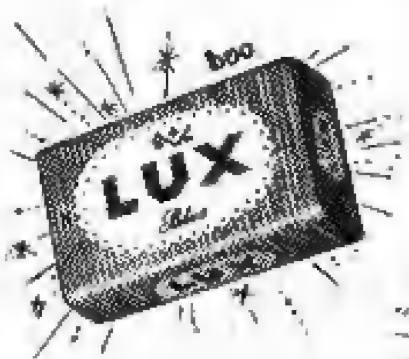
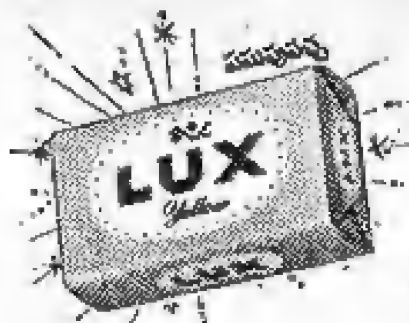

చిత్రకథ

ఒక రోజున దానూ, వానూలు తోటలో ఆడుకుంటూ వుండగా, గొర్రెలు కాచే కుర్రవాడు ఆక్కడికి వచ్చి, "నా పెంపుడు కోతి, పారిపోయిందనుకున్నారా? లేదు. అది నా దగ్గరే వుంది. మాటలుకూడా నెచ్చాను. వచ్చి చూడండి," అన్నాడు. దానూ, వానూలు వాడి వెంట వెళ్ళి, పొదల చాటున వున్న కోతిని, "ని పేరేమిటి?" అని అడిగారు. పొదల్లో నుంచి 'సోములు' అన్న జవాబు వచ్చింది. ఈలోపల టైగర్ పొదల్లో జొరబడింది. ఆ వెంటనే, "టైగర్, నా కాలు కొడుకు తున్నదిరో, అన్నో!" అంటూ అరిచి, గొర్రెలు కాచే కుర్రవాడి తమ్ముడు పొదల్లో నుంచి బయటికి దూకి పరిగెత్తసాగాడు. దానూ వానూలు నవ్వుకున్నారు.

'నాలుగు 'వానవెల్లి'
రంగులతో
పచ్చింది - నాలక్స్
... తెలుపుతో
కూడా!'

ఎమ్.ఎస్.రాజుకు
చెప్పమన్నది

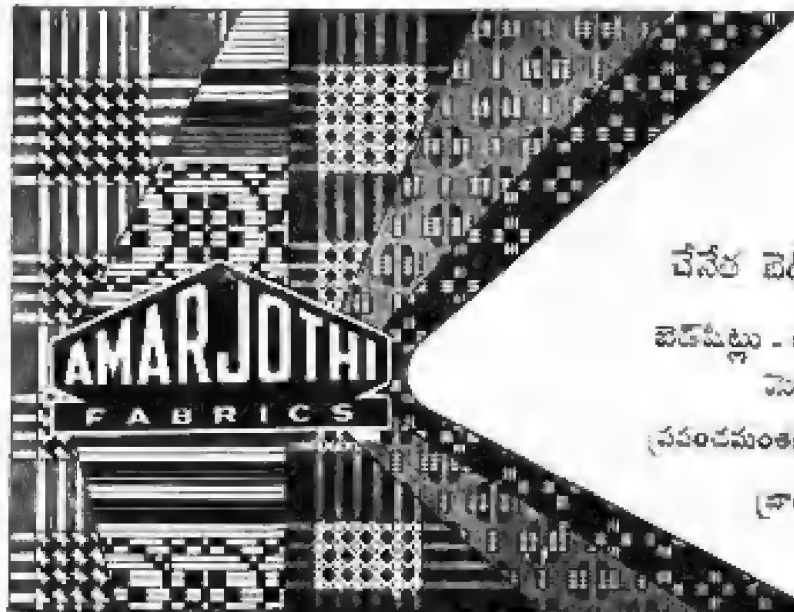
NC-60

NUTRINE CONFECTIONERY COMPANY PRIVATE LIMITED
Chittoor, Andhra Pradesh

...can't blame the young one for pocketing
the whole lot.....
...can't blame the grown-ups for pinching
some while Junior sleeps.....
...if you MUST blame someone, blame US
for the irresistible goodness of.....

Nutrine
Sweets

**అమర్జ్యోతి
ఫాబ్రిక్స్**

చేనేత బెడ్ షీట్లలో గొప్ప పేరు
బెడ్ షీట్లు - కర్టెన్ గుడ్డలు రువాళ్లు
మొదలగునవి...

(ప్రపంచమంతటా ఎగుమతి అగుచున్నవి.)

(వాంచిలు.)

బొంబాయి,

మద్రాసు,

చల్లీ.

కయలు చేయువారు: అమర్జ్యోతి ఫాబ్రిక్స్
ఫాబ్రిక్స్ 22, కరుల్ (ద. త.)

అక్టోబర్ సంచిక వెలువడింది!

యువ

(సాహిత్య మాసపత్రిక)

విడి ప్రతి రు. 0-75

సాలు చందా రు. 9-00

ఈ సంచికలో

మా వారితో పోరాడండి	....	ఇందిరాదేవి
బయట చినుకలు పడుతున్నవి	....	మంజుశ్రీ
పోరపాటు	....	సుబోదనా రాణి
ఆమెదుడు	....	శ్రీ గొల్లపాటి నువ్వురాయలు
మహాత్మా నిష్క్రమణము	....	పద్మావతి
నివేదనము	....	స్మృతిశ్రీ
చిహ్నాల బోధ	....	మనోరమ
ఏ వాట రొక్కలి	....	పసుమిరి రామరావు
నీత వ్రగళాలు	....	'సుమిత'

ఇవి గాక చిత్రకవచాలు (నీరయిల్), మతములు-ప్రవక్తలు, పని లేని మంగలి, చిత్ర పరిచయ పోటీ, సినీమా స్క్రిప్ట్ మొదలయిన విస్తృత అక్షరణాలు

కావే మీ వీక్షణులు నడగండి

దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక (నవంబరు '61)

మామూలుగా చెల్లింపు (కే తెమి) సైజులో—మూడు 200 పేజీలతో— అక్టోబర్ లో అట్టచే అత్యంత ముద్రాపరంగా అక్షరణ 20వ తేదీకి వెలువడుతున్న ఈ ప్రత్యేక సంచిక ఎంతో విశిష్టంగా ఉంటుంది.

కావే వెల రు 2-00 మాత్రమే.

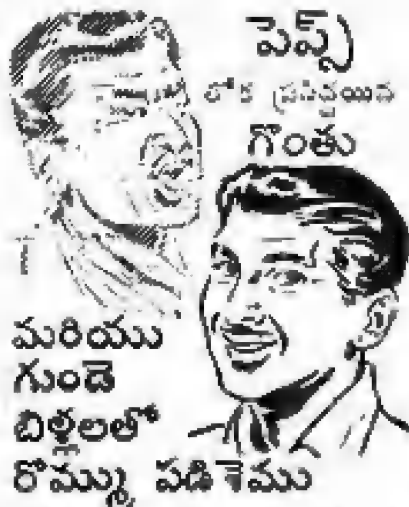
రు 2-20లు పంపినవారికి కావే రిజిస్టర్లు పోస్టులో పంపబడును.

వివరాలు

యువ కార్యాలయం

బుక్ గార్డెన్ రోడ్ :: హైదరాబాదు-1.

పెప్పె

లోక ప్రసిద్ధియని

గొంతు

మరియు
గుండె
బిళ్లలలో
రోమ్ము పడికెము

తక్కువరంగా వివారించి ఉడివది
గొంతు వొప్పి, రొమ్ము పడికెము దగ్గులు,
జులలులు, గొంతు మరియూ గుండె రీతిరైత
పెప్పెతో తక్కువరంగా వివారించి యిగును.
పెప్పెను ఉత్పత్తించి, వొప్పని వివారించి
ప్రముఖ విద్యార్థిని దర్శించి జులపునట్టి...
అందరికీ మనకర అవినయం అపార్థించింది.

పెప్పె

గొంతు మరియు
గుండె బిళ్లలు

మందుల వ్యాపార
అందరికీ మనకర
అపార్థించి

సి. ఇ. పుల్లారా (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

TPY-54-TEL

సోద విజయం:

దాదా & కంపెనీ,

86, నైనియపు నాయక వీధి,

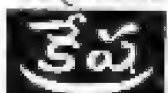
మదరాసు - 3

మీ
శిరోజాలు
అంత మనో
హరంగావుండ
వలెనని మీ కోరిక!

ఇది తిరిగి అమ్మ
దావు - మీ కెప్పుడూ
మనకరమిది, వారణం!
మీకు సేదయ్యునుచే మోహిత
మీ అమ్మ రోజూలు -
అప్పుడు మీ రోజూలు అంత
మోహితంగా వున్నవని
శిరియ దుందుదనే మీ
మృత్యుం అల్లవం
అమ్మగారా! అది
గుండెం మైత మెల్లా
అదో సుడియన్న
ప్రపంచము మెదురిం
నది "కేష" మోహిత
మీ రోజూలు అప్పుగా
మెదురుచున్నవని మీ
కోరికను కొత్త
వెళ్ళడమేమి గరిం
దాదు - మీరు అంత
కొత్త రుచులము!

మీ కేశ పోషణ పథకము
నేడే ప్రారంభించండి

రోజు గృహమునుండి
మరియక శ్రేష్టమైన అత్తరి

దోర రుచులు:

ఎమ్. ఎమ్. అంబేద్కర్ నాల్, అహమదాబాద్

సిరెంట్లా:

సి. వరద్రమ్ అండ్ గా, బెంగాలు - 3

సూపర్ ఫాస్పేటు

అంతే మెయిక్కు చూములనుండి

అధిక పంటను

అధిక తరము

అధిక ఆదాయము

అమోఘమైన

ఉత్పత్తిని యిచ్చునది

పంటపెంచుకండి— సూపర్ ఫాస్పేటు ఉపయోగించండి

నవరత్న రీజియనల్ కమిటీ

ఫెర్టిలైజర్ అసోసియేషన్ ఆఫ్ ఇండియా P.B. No. 12, చుర్రాసు-1.

వర్తక

గుర్తు

ఐటీయూల్ - 3

(ఆధునిక క్రిమినాళని)

“ఐటీయూల్ - 3” ఒక ఆధునిక క్రిమినాళని. గాయములను కడుగుటకు, శస్త్ర చికిత్స ఉపకరణములను శుద్ధిచేయుటకు ఉపయుక్తమైనది.

తయారు చేయువారు:

ది మైసూర్ ఇండస్ట్రియల్ & టెస్టింగ్ లెబొరేటరీ లిమిటెడ్,

మల్లేశ్వరం

బెంగళూరు - 3

★

వర్తక డిపోలు : { 35/37, తంబుకెట్టి వీధి, మదరాసు,
71/4, అర్కాట్ క్రిమినాళావార్ వీధి, బెంగళూరు - 2.

అందమునకు

ఆరంభం...

ఆప్ ఘన్
స్నో

పౌండరీ పోషక సాధనములు

ఇ. ఎస్. పటనాభా,

చిరగని బట్టా చెరగని రంగూ-స్కూలు యూనిఫారాలకూ.

తెరలు కుషన్ కవర్లు పగై రాలకూ ఉపయోగించే

బిన్నీవారి

చి 3703 కేస్ మెంట్ క్లత్

చి 3703 కేస్ మెంట్ క్లత్ అన్నిటికీ వనిత వచ్చేది అన్నిటా ఆదివచ్చేదిను. నిల్లరి మూడు యూనిఫారాలకీ, బట్టల్లో సోఫా

కుషన్లమీద కవర్లకీ. తెరలూ పగై రాలకీ ఉపయోగిస్తుంది. కంటికి నడురుగా ఉండే రకరకాల రంగులలో దొరుకుతుంది.

బెంగళూరు ఉలేన్, కాటన్ & శిల్క్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్-ఆగ్రహారం రోడ్, బెంగళూరు-2
చిన్ని & కంపెనీ (ప్రైవేటు) లిమిటెడ్ వారి వారి

సినిమా
తారలు
మెచ్చిన

రేమి
పౌడర్

Hykan

Prasad Process

PRIVATE LIMITED,

CHANDAMAMA BUILDINGS, MADRAS-26

..... Started in 1953 has purposefully gathered the latest in Graphic Arts Machinery...Best Artists and Artisans trained to execute finest works for

**YOU
and
THE TRADE.....**

**CALENDAR OR A CARTON..
POSTER OR A PACKAGE SLIP..
LABEL OR LETTER DESIGN..**

**.....DONE SUPERBLY
IN MULTICOLOR**

Bombay Representing Office:

101, Pushpaja Kunj, 16-A, Road, Church Gate, Bombay-1

PHONE: 243229

Bangalore Representative:

73, Madhavanagar, Bangalore-1.

PHONE: 6555

